மூன்றும் அதிகாரம்.

அரையர்களின் முற்கால நிலைமை.

கள்ளர் அல்லது அரையர் என்பார் பல்லவரும் சோழரும் கலந்த ஓர் வகுப்பினரென்பது பல தக்கமேற்கோள் கொண்டு மேலே வலியுறுத்தலாயிற்று. சோழரென்பார் படைப்புக் காலந் தொடங்கித் தமிழகத்திலிருந்து செங்கோலோச்சிவந்த பேரரசராகலானும், பல்லவரும் தமிழ் நாட்டுடன் ஆந்திர நாட்டையும் ஒரு காலத்தில் திறமையுடன் ஆட்சிபுரிந்த செங்கோல் மன்னராகலானும் இவர்களின் அப்பொழுதைய நிலைமையை இங்கு வேறாக எடுத்துக் கூறவேண்டுவதின்று. இன்னவரின் ஆட்சி நிலை குலையத் தலைப்பட்டதன் பின்பு இருந்துவந்த நிலைமையே இங்கே ஆராய்தற்பாலது. இவ்வாராய்ச்சிக்கு இவர்களுக்குள் வழங்கும் கிளைப்பெயர்கள் பெரிதும் உதவி புரிவனவாகவுள்ளன. பழைய தமிழ்ச் சங்க நாளிலே இப்பொழுது வழங்குவன போன்ற பல பட்டப் பெயர்கள் மக்களுக்கு வழங்கவில்லையென முன்பே கூறியுள்ளாம். இப்பெயர்களின் தோற்றங்களை ஆராயுமிடத்தே இவையெல்லாம் அவரவர் இருந்த நாடு பற்றியும், பிற நாடுகளை வென்று கைக்கொண்டமை பற்றியும், படைத் தலைவராகவோ, படைவீரராகவோ இருந்தமை பற்றியும், நாடாட்சி முதலியன பற்றியும் இடைக்காலத்தே உண்டாயின என்பது விளக்கமாம். இங்ஙனம் ஒவ்வொரு காரணம்பற்றி ஒவ்வொருவர்க்கு உண்டாகிய இப்பெயர்கள் பின்பு அவர்களின் வழியில் வந்தோர்க்கெல்லாம் வழங்குவவாயின. விஜய நகர அரசர்கள் தம் படைத்

தலைவர்களைப் பல இடங்கட்கு அனுப்பினர். படைத்தலைவர் என்ற பொருளில் நாயக் அல்லது நாயகர் என்ற பெயர் அப்பொழுது அவர்கட்கு உரியதாயிருந்தது. இப்பொழுது அப்பெயர் ஓர் பெருங்கூட்டத்தினையே குறித்து நிற்பது காண்கின்றோம். முதலி என்னுஞ் சொல்லும் படைத்தலைவன் என்னும் பொருளது எனச் சாசன ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். படையாட்சி என்பதும் படையை ஆள்பவன் அதாவது படைத்தலைவன் என்னும் பொருளதாதல் வெளிப்படை. பெரிதும் பிற்காலத்திலுண்டாய சாஸ்திரி, தீக்ஷிதர், குருக்கள், ஓதுவார் முதலிய பெயர்களும் இப்பொழுது குலப் பெயராக வழங்குதலையும், அவர்களில் பலர் இப்பெயர்களின் பொருட்குச் சிறிதும் பொருத்தமில்லா திருத்தலையும் காண்கின்றோம். கள்ளர்களின் பல பட்டங்களைக் குறித்து யாம் எழுதுவதும் அவர்களது பழைய வரலாறு தெரிவிப்பதற்கேயன்றி இப்பொழுதை நிலைமை கருதியன்று.

கள்ளர் வகுப்பினர்க்கு வழங்கும் பட்டங்களை இப்புத்தகத்தின் இறுதியிற் காணலாம். யாம் அறியலாகாத பட்டங்கள் பல இன்னம்இருத்தல் கூடும். வேறு எவ்வகுப்பினுள்ளும் இத்துணை மிகுதியான பட்டப்பெயர்கள் இருப்பதாக யாம் விசாரித்தவளவில் வெளியாகவில்லை. அங்கராயர், அரசாண்டார், ஈழத்தரையர், உலகம்காத்தார், உறந்தைராயர், கலிங்கராயர், காடவராயர், கூச்சராயர், கொங்கரையர், கொல்லத்தரையர், சீனத்தரையர், சேதிராயர், சோழகர், தஞ்சைராயர், நாடாள்வார், நாட்டரையர், பல்லவராயர், பாண்டியர், மழவராயர், முனையதரையர், மூவரையர், விஞ்சைராயர், வில்லவராயர் முதலிய பெயர்களெல்லாம் நில ஆட்சியில் இவர்களுக்குள்ள சம்

பந்தத்தைப் புலப்படுத்துகின்றன. ஈழங்கொண்டார், கடாரந்தாங்கியார் முதலிய பெயர்கள் இவர்கள் பிறநாடு வென்று கைப்பற்றினமையைக் குறிப்பிக்கின்றன. களத்துவென்றார், களமுடையார், கொற்றப்பிரியர், கோதண்டப்புலியர், யுத்தப்பிரியர், வாள்வெட்டியார் முதலிய பெயர்கள் இன்னவர் படைவீரராயிருந்தமையைத் தெரிவிக்கின்றன.

இராஜராஜன், இராஜேந்திரன் முதலான சோழமன்னர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் வெட்டப்பட்ட கல் வெட்டுகளிலே இன்னோர் பெயர்களிற் சிற்சில காணப்படுகின்றன. அவை:—கச்சியராயன், காடவராயன், காடுவெட்டி, காலிங்கராயன், சீனத்தரையன், சேதிராயன், சோழகங்கன், சோழகோன், தொண்டைமான், நந்தியராயன், நாடாள்வான், பல்லவராயன், மழவராயன், மேல்கொண்டான், வாண்டராயன், வில்லவராயன் முதலியன.

இவ்வாறே, வேறு சில பட்டங்களும் கல் வெட்டுகளில் உள்ளன. அவை:—அனகராயன், களப்பாளராயன், குருகுலராயன், சம்புவராயன், தமிழதரையன், பங்களராயன், மன்றாடி, மீனவராயன், மூவராயர்கண்டன், மூவேந்தரையன், வங்கத்தரையன், வாளுவராயன், விலாடத்தரையன், விழுப்பாதராயன் முதலியன. இவையும் கள்ளர்க்குரியனவாயிருப்பினும் இருக்கலாம். இப்பட்டங்களுடையார் எங்கிருக்கின்றனரென இப்பொழுது எமக்கு அறியவாராமையால் இவை இன்னார்க்குரியவெனத் துணிந்துரைக்கக்கூடவில்லை. மன்றாடி என்பது கொங்குவேளாளர்க்குள் வழங்குகின்றது.

கோயில்களுக்கு நிலம் முதலியன தானஞ் செய்தவிடத்தும், அரசர்கள் சில தீர்ப்புச் செய்த விடத்தும்

கீழே கையெழுத்திட்டோரின் பெயர்களாக இப்பட்டங்கள் கல்வெட்டுகளிலே காணப்படுகின்றன. இதிலிருந்தே இப்பெயர்களையுடையோர் சற்று உயர்ந்த நிலையில் இருந்திருக்கவேண்டுமெனக் கருதலாகும். இவர்கள் அமைச்சர் முதலானோராயிருந்தமையைக் கல் வெட்டுகள் வெளிப்படையாகவும் கூறுகின்றன.

‘திருமந்திரவோலை வானவன் பல்லவ தரையன் எழுத்து. திருமந்திரவோலை நாயகம் இராஜராஜனான தொண்டைமான் எழுத்து. அரையன் இராஜராஜனான வீரராஜேந்திர ஜயமுரி நாடாள்வான் எழுத்து. வீரராஜேந்திர மழவராயன் எழுத்து’ (தென்னிந்திய சாசன புத்தகம் தொகுதி 3, பகுதி 1, பக்கம் 40) என்று இங்ஙனம் பலவிடங்களில் வருகின்றன. திருமந்திரவோலை என்பது அமைச்சர்க்கும், திருமந்திரவோலை நாயகம் என்பது முதலமைச்சர்க்கும் உரிய பெயர்களாகும். இது சாசன ஆராய்ச்சியாளரின் துணிபு.

11, 12-வது நூற்றாண்டுகளில் எழுந்த தமிழ் நூல்களிலிருந்தும் இன்னோரின் உயர்ந்த நிலைமை வெளிப்படுகிறது. **கருணாகரத் தொண்டைமான் முதற்குலோத்துங்க**னுடைய முதலமைச்சன் என்பது கலிங்கத்துப் **பரணி**யால் வெளிப்படை.

விக்கிரமசோழனுலாவில்,

முன்னம்
குலையப் பொருதொருநாட் கொண்ட பரணி
மலையத் தருந்தொண்டை மானும்—பலர் முடிமேல்
ஆர்க்குங் கழற்கா லனகன் றனதவையுட்
பார்க்குமதி மந்திர பாலகரிற்—போர்க்குத்
தொடுக்குங் கமழ்தும்பை தூசிறெஞ் சூடிக்
கொடுத்த புகழ்முனையர்கோனும்—மூவிக்கரையும்

கங்கரையு மாராட் டரையுங் கலிங்கரையும்
கொங்கரையு மேனைக் குடகரையும்—தங்கோன்
முனியும் பொழுது முரிபுருவத் தோடு
குனியுஞ் சிலைச்சோழ கோனும் * *
* * * * *

அடியெடுத்து வெவ்வே றரசிரிய வீரக்
கொடியெடுத்த காலிங்கர் கோனும்—கடியரணச்
செம்பொற் பதணச் செறியிஞ்சிச் செஞ்சியர்கோன்
கம்பக் களியானைக் காடவனும்'

என்று வருதலானும் இன்னோர் நிலைமை புலனும்.

சோழ ஆட்சி நிலைதளர்ந்த பின்பு கள்ளர்கள் இந்நாட்டைக் கூற்றங்களாகவும், நாடுகளாகவும் பிரித்துத் தன்னரசுகளாக இருந்து ஆண்டிருக்கின்றன ரென்பதும், அங்ஙனம் ஆண்டவர்கட்கு அரையர், நாடாள்வார் என்னும் பெயர்கள் வழங்கின வென்பதும் முன்பு காட்டப்பட்டன. சர்க்கரைப் புலவரின் வழித்தோன்றலாய திருவாளர் சர்க்கரை இராமசாமிப்புலவரவர்களின் வீட்டில் இருந்ததொரு மிகப்பழைய ஏட்டில் ஏழு கூற்றமும், பதினெட்டு நாடும், ஏழு கூற்றத்திற்கும் ஏழுராயரும் கூறப்பட்டுள்ளன. கூற்றமும், நாடும் பின்காட்டப் பெறும். ராயர் எழுவராவார்: சேதிராயர், கலிங்கராயர், வாணதிராயர், கொங்குராயர், விசையராயர், கனகராயர், கொடுமளூர் ராயர் என்போர்.

திருவானைக்காக் கல்வெட்டு ஒன்று பின்வருமாறு கூறுகின்றது

'ஸ்ரீகுலோத்துங்க சோழதேவர்க்கு யாண்டு ௬௰௭-வது பாண்டி குலாசனிவளநாட்டு மீகோழை நாட்டுத் தேவதான பிரமதேயம் திருவானைக்காவில் திருவெண்ணாவற்கீழ் அமர்ந்தருளிய திரிபுவனபதிக்கு மூலப்பிருத்தியனுகிய

சண்டேசுவரன் உள்ளிட்ட தேவகன்மிகள், ஜயசிங்ககுல கால வளநாட்டு மீசெங்கிளிநாட்டு வளம்பகுடி அரையன் மகன் முனையன் அருமொழி தேவனான வில்லவராயனுக்கு நாம் விற்றுக்கொடுத்த நிலமாவது.........' (தென்னிந்திய சாசன புத்தகம் தொகுதி 3, பகுதி 2, பக்கம் 168).

இதிற் குறித்துள்ள வளம்பகுடி என்பது பூதலூருக்குத் தெற்கில் ஐந்தாறு நாழிகையளவில் உள்ளதோர் ஊர். இவ்வூர் அந்நாட்டுக் கள்ளர்கள் நாட்டுக்கூட்டம் கூடுதற்குரிய பொது விடமாகும். வில்லவராயன்பட்டி என்பதோர் ஊரும் பூதலூருக்குத் தெற்கில் ஒரு நாழிகை யளவில் உள்ளது. வளம்பகுடியில் இருந்த கள்ளர் குலத்தவனாகிய வில்லவராயனை 'அரையன் மகன்' என்று கூறியிருப்பது காண்க. இக்கல் வெட்டில், 'இவன், உடையார் திருவானைக்காவுடைய எம்பெருமான் கோயிலில் இடங்கை நாயகரென்று எழுந்தருளுவித்த இடப வாகன தேவர்க்கும் நம் பிராட்டியார்க்கும்' என்றுவருதலால் இவனது பிரதிட்டைத் திருப்பணியும் புலனாம்.

ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள ஓர் கல்வெட்டிலிருந்து, அங்கிருந்த கைக்கோள முதலிகள் சிலர் அவ்வூர்த் தலைவராகிய அகளங்க நாட்டாள்வார் உயிர் துறக்க நேரும் பொழுது தாமும் உடனுயிர் துறப்பதாகப் பிரதிஞ்ஞை செய்து கொண்டனர் என்னும் செய்தி வெளிப்படுகிறது. குரு பரம்பரை, இராமாநுஜ திவ்யசரிதை இவ்விரு பிரபந்தங்களிலும் அகளங்க நாட்டாள்வான் இராமாநுஜரது சீடனாகக் கூறப்படுகின்றான். திருச்சிராப்பள்ளியில் இன்றும் நாட்டாள்வார் என்று கள்ளரில் ஒருவகுப்பினர் இருக்கின்றனர். இப்பெயர் தற்காலம் நாடாவார் என மருவிநிற்கிறது. (செந்தமிழ் தொகுதி 3, பக்கம் 252)

இங்ஙனம் எத்தனையோ பல சான்றுகள் இவர்களது பழைய ஆட்சி நிலையைக் குறிப்பனவாகவுள்ளன.

பல ஊர்ப்பெயர்கள் இன்னோர் பெயரால் அமைந்திருத்தலும் அவ்வவ்விடங்களில் இவர்கள் முதன்மையுற்றிருந்தன ரென்பதற்குச் சிறந்த சான்றாகும். அவற்றுள் எமக்குத் தெரிந்தன கீழ்வருவன :—

1. காங்கெயன்பட்டி, 2. சோழகன்பட்டி, 3. ராயமுண்டான்பட்டி, 4. வாலியன்பட்டி, 5. தொண்டைமான்பட்டி, 6. கண்டியன்பட்டி, 7. சாதகன்பட்டி, 8. துண்டுராயன்பாடி, 9. ஆரமுண்டான்பட்டி, 10. ஓசையன்பட்டி, 11. வில்லவராயன்பட்டி, 12. செம்பியன்களர், 13. உலகங்காத்தான்பட்டி, 14. மலையராயன்பட்டி, 15. திராணிபட்டி, 16. கலியராயன்பட்டி, 17. சாளூரான்பட்டி, 18. கச்சியராயன் மங்கலம் (கச்சமங்கலம்), 19. எத்தொண்டான்பட்டி, 20. பத்தாளன்கோட்டை, 21. பாப்பரையன்பட்டி, 22. மாதைராயன்பட்டி, 23. சேதிராயன் குடிக்காடு, 24. நல்லவன்னியன் குடிக்காடு, 25. வல்லாண்டான்பட்டி, 26. வாண்டையானிருப்பு, 27. தென்கொண்டானிருப்பு, 28. நரங்கியன்பட்டி, 29. பாலாண்டான்பட்டி, 30. கண்டர்கோட்டை, 31. வன்னியன்பட்டி, 32. பாண்டுராயன்பட்டி, 33. சுரக்குடிப்பட்டி (சுரக்குடியார்பட்டி), 34. காடவராயன்பட்டி, 35. சாளுவன்பேட்டை, 36. நாய்க்கர்பாளையம் (சாவடி நாயக்கர் கிராமம்), 37, செம்பியன்மணக்குடி.

இனி, கள்ளர் சிற்றரசர்களாயிருந்த காலத்தில் பலவிடங்களில் அரண் (கோட்டை)கள் கட்டியிருந்தனர் என்பது அறியற்பாலது.

துண்டராயன்பாடி, பலபத்திரன்கோட்டை, காங்கெயன்பட்டி, ஆற்காடு, சுரக்குடிப்பட்டி, சோழகன்பட்டி, ஒரத்தூர், விண்ணமங்கலம், திருக்காட்டுப்பள்ளி, பூண்டி, பானமங்கலம், அன்பில், மாங்குடி, கண்டர்கோட்டை, கிள்ளிகோட்டை, பத்தாளன்கோட்டை, வாழவந்தான் கோட்டை, பனையக்கோட்டை, காசாங்கோட்டை, பட்டுக் கோட்டை, நல்லாக்கோட்டை, கோட்டைப்பத்து, பிங்களக்கோட்டை, திருமங்கலக்கோட்டை, வத்தனக்கோட்டை, மல்லாக்கோட்டை, எயினுவான்கோட்டை, நடுவாக் கோட்டை, மயிலாடுகோட்டை, வாளமரங்கோட்டை, துரையண்டார்கோட்டை, தெற்குக்கோட்டை, சூரக் கோட்டை, சத்துருசங்காரக்கோட்டை, நாயக்கர்கோட்டை, ஆதனக்கோட்டை, மாதைராயன் புதுக்கோட்டை என்னும் இடங்களிலெல்லாம் இவர்களுடைய கோட்டைகள் இருந்தன. இவற்றுட் சில வூர்களில் கோட்டையிருந்து அழிந்தவிடத்தில் வீடுகள் கட்டப்பட்டிருப்பதால் வீடுகளுக்கும் கோட்டை யென்று பெயர் வழங்குகிறது. சில வூர்களில் கோட்டை அழிந்தவிடத்திலே திடர்களும், நிலங்களும் கோட்டைமேடு, பீரங்கிமேடு என்னும் பெயர்களால் வழங்குகின்றன.

மேற்காட்டிய வூர்களில் துண்டராயன்பாடி என்பது தஞ்சை ஜில்லாவில் ஐயனார்புரம் புகைவண்டித் தங்கலுக்கு அரைநாழிகை யளவில் வெண்ணாற்றின் தென்கரையில் இருப்பது. அதில் செங்கல்லாலாய கோட்டை மதிலின் அடிப்பகுதியும், நாற்புறத்தும் கொத்தளமும் இன்னமும் இருக்கின்றன. கோட்டைக்குள்ளேயே வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கு நிலத்திற் புதைந்து கிடந்து அகப்பட்ட பல பீரங்கிக் குண்டுகளை நேரிற்

பார்த்துளோம். ஒரு மகம்மதிய மன்னரானவர் கண் தெரியாமலிருந்து, துண்டுராயன்பாடியிலுள்ள கள்ளர் குலப் பெரியாராகிய சோழங்கதேவர் ஒருவரால் கண் தெரியப்பெற்று, அவருக்குப் பரிசாக ஓர் தந்தப் பல்லக்கும், பாட்சா என்னும் பட்டமும் அளித்தனர் என்றும், அதிலிருந்து அவர் 'செங்கற் கோட்டை கட்டித் தந்தப் பல்லக்கேறிக் கண்கொடுத்த சோழங்கதேவ பாட்சா' எனப்பாராட்டப்பட்டு வந்தனரென்றும் கூறுகின்றனர். துண்டுராயன்பாடிக் கோட்டையிலிருந்த சோழங்கதேவ அம்பலகாரர்க்கும், அதனையடுத்து விண்ணாற்றின் வடகரையிலுள்ள ஆற்காட்டுக் கோட்டையிலிருந்த கூழாக்கி அம்பலகாரர்க்கும் பகைமை மிகுந்திருந்ததாகவும், மீசோழங்கதேவர் படையெடுத்துச் சென்று ஆற்காட்டுக் கோட்டையை அழித்துவிட்டதாகவும், கூழாக்கியார் அப்பொழுது தஞ்சையில் அரசாண்டுவந்த மாராட்டிய மன்னர் தம்மிடம் நண்பு பூண்டிருந்தமையின் அவ்வரசரிடம் தெரிவித்துத் துண்டுராயன்பாடிமீது படைகளை அநுப்பச் செய்ததாகவும், அதனால் அக்கோட்டையும் அழிவெய்தியதாகவும் கூறுகின்றனர்.

பலபத்திரன்கோட்டை என்பது ஐயனார்புரத்தின் மேற்கே முக்கால் நாழிகை யளவில் உள்ள விண்ணனூர்ப் பட்டியில் ஏறக்குறைய இருநூறு ஆண்டுகளின் முன்னிருந்த பலபத்திரச் சோழகரால் கட்டப்பட்டது. பிற கோட்டைகளின் வரலாறுகள் பின்பே ஆராய்ந்து தெரிய வேண்டியிருத்தலின் அவற்றைக் குறித்து ஒன்றும் எழுதாது விடுக்கின்றோம். இப்பொழுது இக்குலத்தாரில் அரசரும், குறுநில மன்னருமாயுள்ளார் வரலாறுகள் அடுத்த அதிகாரத்திற் காட்டப்படும்.

நான்காம் அதிகாரம்.

புதுக்கோட்டை அரசரும், குறுநில மன்னரும்.

'தோட்டி முதல் தொண்டைமான் வரையில்' என்று வழங்குகிற பழமொழி மூவேந்தருக்குப் பின் தொண்டைமானே தமிழ்நாட்டு மக்களில் தலைவர் என்பதனைப் புலப்படுத்தாநிற்கும். தொண்டைமண்டலமாகிய பல்லவ நாட்டினின்றும் குடியேறிய பல்லவராரயர் அல்லது தொண்டைமான் என்னும் பட்டமுடைய அரசர் பலர் குளத்தூர், அறந்தாங்கி முதலிய இடங்களில் பல நூற்றாண்டுகளின் முன்பே விளங்கியிருந்தமை மேல் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. அம்புகோவிலில் தங்கி ஆண்டுகொண்டிருந்த தொண்டைமான் வழியினர் 17-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து புதுக்கோட்டை அரசராயினர். இவர்கள் ஆட்சிபுரியலான நாடுகள் இவை யென்பதனை,

'ஆலங் குடிநா டமரா பதிநாடு
கோலங் கவேன் குடிநாடு—மேலான
செங்காட்டு நாடு திருப்பேரை யூர்நாடு
மங்காத வல்ல வளநாடு—கொங்காரும்
மெய்யமலை நாடு மேவுசந்த்ர ரேகை நா
டையன் கொடுங்குன் றணிநாடு—செய்யதிருக்
கோளக் குடிநாடு கோனு டெனப் புரந்தே
ஆளப்பிறந்த வரசர் கோன்'

என்பது விளக்கும். புதுக்கோட்டையிலிருந்து ஆட்சி புரிந்த மன்னர்களின் வரலாறு சுருக்கமாக இங்கே கூறப்படும்.

(1) இரகுநாதராஜ தொண்டைமான். (1686—1730).

புதுக்கோட்டை மன்னர்களில் முதல்வர் இவரே. இவர் சிங்கமங்கலம், கலசமங்கலம் என்னும் நகரங்கள் அழிந்தபின்னர் அவைகள் இருந்தவிடத்தில் ஓர் புதிய நகரை யுண்டாக்கி, அதற்குப் புதுக்கோட்டை யென்று பெயர் கொடுத்தார். இருநாழிகைவழி நீளமுள்ள மதிலும், கோட்டையும் கட்டினர். மதுரையை ஆண்ட நாயக்கருக்காக திருவாங்கூர், மைசூர், தஞ்சாவூர் என்னும் இடங்களில் இருந்த அரசர்கள்மேல் படையெடுத்துச் சென்று அவர்களை வென்றனர். சொக்கநாத நாயக்கர் இவரது வலிமை மிகுவது கண்டு அச்சமுற்றனராக, அக்கால் அவருக்கு முதல் மந்திரியாய் இருந்த கோவிந்தப்ப ஐயர் சூழ்ச்சியால் இவரது வலிகுன்ற நேர்ந்தது. பின்பு, இவர் இராமநாதபுரம், தஞ்சை முதலிய இராச்சியங்களிலிருந்து திருமெய்யம், பட்டுக்கோட்டை முதலிய நகரங்களைக் கைப்பற்றினர். 1717—1727 ஆகிய ஆண்டுகளில் நாயக்கராலும் அவரது முதல் அமைச்சர் நாரணப்ப ஐயராலும் மிக்க இடுக்கண்களுக்குள்ளான கிறித்தவர்களும், கிறித்தவப் பாதிரிமார்களும் புதுக்கோட்டையில் அடைக்கலம் புகுந்து அன்புடன் ஆதரிக்கப்பட்டு நலமுற வாழ்ந்து வந்தனர். இம்மன்னரது நடுவு நிலைமை கிறித்தவர்களை நடத்தின முறைமையிலிருந்து அறியக்கிடக்கின்றது. இவர் வீரத்தாலும், புயவலியாலும், மனவுறுதியாலும், நடுவுநிலையாலும் மிகவும் புகழ்வாய்ந்தவராவர். இவருக்கு ஆறு மனைவியர் இருந்தனர். இவர் காலத்திலேயே இவருடைய பிள்ளைகளெல்லாம் மரித்துவிட்டமையால் இவர் தம் பேரர்களில் மூத்தவராகிய விஜயரகுநாத தொண்டைமானுக்கு முடி சூட்டிவிட்டு 1730-ல் இவ்வுலகவாழ்வி னீங்கினர்.

(2) விஜயரகுநாத தொண்டைமான். (1730—1769).

இவருக்குச் சிவஞானபுர துரைத்தொண்டைமான் என்றும் பெயருண்டு. இவர் பட்டத்துக்கு வந்தவுடன் தமது சகோதரர்களாய இராஜகோபால தொண்டைமான் திருமலைத் தொண்டைமான் என்னும் இருவர்க்கும் இரண்டு பாளையப்பட்டுகளை அளித்து, தமக்கு உதவியாக வைத்துக் கொண்டனர். அக்காலத்தில் மொகலாயர் (சந்தா சாகிப்) படையெடுப்பினால நாயக்கர் அரசாட்சி ஒழிந்தது. புதுக்கோட்டையிலுள்ள அரண்மனையும் பகைவருடைய பீரங்கிக் குண்டுகளால் அழிந்துவிட்டது. ஆதலின் இவர் புதுக்கோட்டைக்குத் தென்கிழக்கே சிவஞானபுரம் என்னும் ஓர் புதிய அரண்மனையைக் கட்டிக்கொண்டு அங்கிருந்து மதவிசாரணை செய்துவந்தனர். சதாசிவப்பிரமம் என்று கூறப்படும் பெரியார் ஆசிரியராக வந்து அருள் புரியும் பேற்றினையும் இவர் எய்தினர்.

1733-ல் தஞ்சை அரசரின் சேனைத்தலைவனாகிய அனந்தராவ் ஒரு பெரிய சேனையுடன் புதுக்கோட்டைமேல் படையெடுத்துப், போர்புரியாமலே சூழ்ச்சியால் பெரும் பகுதியைப் பற்றிக்கொண்டானாயினும், நெடுநாள்வரை திருமெய்யம் கோட்டையைப் பிடிக்க முடியாமையால் முடிவில் புதுக்கோட்டையைக் கைவிட்டு ஓடிவிட்டான். 'கனத்த புகழ்படைத்த காளிக்குடிக்கோட்டையில், ஆனந்தராயனை அதிரவெட்டுந் தொண்டைமான்' என்று பாடுவதும் உண்டு.

ஐதராபாத்து நைசாம் எண்பதினாயிரம் குதிரைப் படையும், இரண்டு லட்சம் காலாட் படையும் கொண்டு தென்னிந்தியாவின்மேற் படையெடுத்து வந்து, திருச்சிராப்பள்ளியை முற்றுகையிட்ட பொழுது புதுக்கோட்

டைமீதும் படையெடுக்க உத்தேசித்திருந்தான். அதனை யறிந்த கூனம்பட்டி முதலிய ஊர்களின் தலைவர்கள் அவ னுடைய குதிரை முதலியவற்றைக் கொள்ளையடித்தனர். அவர்களைத் தண்டிக்குமாறு நைசாமால் அனுப்பப்பட்ட படைத்தலைவன் அவர்களிடத்தில் ஒன்றும் செய்யமுடி யாது சமாதானமாய்த் திரும்பினன்.

மகமதலிக்கும் சந்தாசாகிப்புக்கும் கருநாடக ராச்சிய விடயமாய் நடந்த பேர்பெற்ற போரிலே இம்மன்னர் ஆங்கிலேயருடன் மகமதலிக்குத் துணையாய் நின்று சந்தா சாகிப்பையும் பிரஞ்சுக்காரரையும் எதிர்த்தனர். இந்தப் போரின் பயனுக இவருக்கு அநேக நாடுகள் சேர்ந்தன. நவாப்புக்கு இறை கொடுப்பதில்லை யெனவும் உடன்படிக் கை செய்துகொண்டனர். இதனாலேயே தஞ்சாவூர் முத லியன அரசிழந்த காலத்திலும் புதுக்கோட்டை தமிழ் நாட்டின் ஒரே அரசாங்கமாக நிலைத்தது. பிரஞ்சுக்கார ருக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் தென்னாட்டில் இடைவிடாது நடந்த போராட்டங்களிலெல்லாம் இம்மன்னர் ஆங்கிலே யரைப் பிரியாமல் அவர்கட்கே உதவிசெய்து வந்தனர். இவர் தமது நுண்ணிய அறிவினாலே ஆங்கிலேயரே வெற்றி பெறுவர் என்பதனைத் தெளிவாக உணர்ந்தமையாற்றான் புதுக்கோட்டை மேன்மை யடைந்தது. ஆங்கில சேனாதி பதியாகிய (கர்னல்) லாரன்சு ஐரோப்பாவிற்குப் புறப்பட் டுப்போகும் பொழுது இம்மன்னருக்கு ஓர் கடிதம் விடுத் துச் சென்றார். அஃது,

'எங்கள் வெற்றிக்குக் காரணமான தங்கள் உதவியை நான் ஆங்கில அரசர் திருமுன்பு தெரிவிப்பேன். என் னிடம் தாங்கள் காட்டிய உண்மையான நட்புக்குணத்தை யான் என்றும் மறவேன். நான் தூர தேயத்திற்குச்

சென்றுவிட்டாலும் எனக்குத் தாங்கள் புரிந்த நன்மைகளும், உதவிகளும் என் மனத்தில் நின்றுகொண்டேயிருக்கும்' என்பது.

இவர் மதவிடயங்களில் மிகப் பற்றுடையாராயிருந்து கொண்டே தமது இராச்சியத்தின் உள் விவகாரங்களை மறந்துவிடாது கவனித்து வந்திருக்கின்றனர். புதுக்கோட்டை இராச்சியத்தை நிறுவினவர் இராயரகுநாத தொண்டைமான் எனின், அதை வலிமையுறச் செய்தவர் இம்மன்னரேயாவர். ஏறக்குறைய நாற்பது ஆண்டுகள் வரையில் இடைவிடாது போரிலே காலங்கழித்து வந்த இவ்வரசர் 1769-ல் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தனர். இவருடைய மனைவியர் அறுவரில் மூன்றாவது மனைவியாகிய ரெங்கம்மா ஆய் என்பாருக்குப் பிறந்தவர் அடுத்த மன்னராகிய இராயரகுநாத தொண்டைமான் என்பவர்.

(3) இராஜரகுநாத தொண்டைமான். (1769—1789)

இவர், 1738-ல் பிறந்தார். தமது முப்பத்தோராவது ஆண்டில் பட்டத்திற்கு வந்தார். தம்முன்னோரைப்போன்றே ஆங்கிலேயரிடத்தில் நண்புபூண்டிருந்தார். 1780-ல் ஐதரலி கருநாடக சமவெளிமீது ஓர் பேரிடி விழுந்தாற்போலப் பாய்ந்துவந்தகாலையில் ஆங்கிலேயர் இவ்விடுக்கணைத் தடுப்பதற்கு ஓர் உபாயமும் செய்யாதிருந்தனர். தென்னாட்டுத் தலைவர்கள் யாவரும் ஐதரலியுடன் சேர்ந்துகொண்டனர். இம்மன்னர் ஒருவரே ஆங்கிலேயர்க்கும், நவாப்புக்கும் உதவியாய் நின்றனர். ஐதரின் சேனையானது அந்தணக்கோட்டைக்கு அருகில் புதுக்கோட்டை நாட்டில் புகுந்த பொழுது இவருடைய சேனை சோத்துப்பாளை என்றவிடத்தில் அதனைச் சந்தித்து முறியடித்து

ஓட்டிவிட்டது. இவ்வெற்றியைக் கேள்வியுற்ற ஆங்கிலப் படைத்தலைவர் சர் அயர் கூட் என்பார் இம்மன்னருக்குக் கீழ்க்கண்ட கடிதம் எழுதினர்.

'நாடு எங்கணும் போர்புரிந்து வந்த என் கட்சியார் எல்லாரிடமும் இருந்து கிடைத்த செய்திகளில் ஒன்று தான் எனக்கு வெற்றியைத் தெரிவித்தது. அதாவது, தாங்கள் மிக்க ஆண்மையுடன் உங்கள் நாட்டை அழித்து வந்த பகைவரைத்தண்டித்து, நூற்றுக் கணக்கான குதிரைப் படைவீரரைச் சிறைகொண்டதேயாம். தாங்கள் இன்னும் சிறந்த வீரச் செயல்களைச் செய்வீர்களென்று எனக்கு மிகுந்த உறுதியுண்டு.'

இந்த வெற்றியினால் புதுக்கோட்டை மன்னர் தென்னிந்திய நாட்டிற்குச் செய்த பேருதவி யாரும் எளிதில் மறக்கற்பாலதன்று. ஐதர் தான் படையெடுத்துச் சென்ற நாடுகளில் ஊர்களைத் தீயிட்டும், மரங்களை வெட்டியும், பயிர்களை யழித்தும், ஏரி குளங்களின் அணைகளை வெட்டியும் கொடுமைகள் இயற்றிவந்தான். அன்றியும் பெண்டிர்களும் குழந்தைகளும் சொல்லொணுத் துன்பத்திற்கு உள்ளானுர்கள். இக்கொடியோனை முற்ற முறியடித்தற்கு இம்மன்னரே காரணராய் இருந்தார். ஐதாலியின் மகனுகிய திப்புவுக்கு எதிராகவும் இவர் ஆங்கிலேயருக்கு உதவி புரிந்தார். நவாப்புக்கு இவர் செய்த உதவியின் பயனுகப் பட்டுக்கோட்டைத் தாலூகாவின் ஒரு பகுதி இவருடைய ஆட்சிக்குள்ளாயிற்று. இவர் ஒன்பது மணம் செய்துகொண்டனர். இவருக்கு ஆண்பிள்ளை இல்லை. ஒரே மகள் தான் உண்டு.

1789 டிசம்பர் 30-ல் இவ்வரசர் விண்ணுலகடைந்தார்.

(4) இராஜ விஜயரகுநாத தொண்டைமான்பகதூர். (1789—1807)

இவர், இராஜ ரகுநாத தொண்டைமானின் சிறிய தந்தையாகிய திருமலைத் தொண்டைமானுடைய மூத்த புதல்வராவர். இவர் தமது முப்பதாவது வயதில் பட்டத்திற்கு வந்தார். 1790-ல் திப்பு சுல்தான் திருச்சிராப்பள்ளிமேல் படையெடுத்து வந்தகாலை இம்மன்னர் ஆங்கிலேயருக்குத் துணையாக நின்று அவனை மடக்கியடித்தார்.

1795-ல் ஆற்காட்டு நவாப்பாகிய மகமதலி இவருக்கு **ராஜா பகதூர்** என்னும் பட்டத்தை அளித்தனன். அதனால் இவர் 1500 குதிரைப்படையும், கொடியும், முரசும், முடியும், பட்டத்து யானையும் வைத்துக்கொள்ள உரிமையுடையரானார்.

இவர் மூன்று கல்யாணம் செய்துகொண்டனர். இவரது மூன்றாவது மனைவிக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளில் உயிருடன் இருந்த விஜயரகுநாதராஜ தொண்டைமானும், ராஜ தொண்டைமானும் முறையே 1807-லும், 1825-லும் மன்னராயினர்.

இவ் வேந்தர் சிறப்புடன் அரசாண்டுவந்து 1807-ல் வானுலகெய்தினர். இவருடைய பத்தினியாராகிய ஆயி அம்மாள் ஆய் என்பார் உடன்கட்டை யேறிவிட்டார்.

(5) விஜய ரகுநாதராஜ தொண்டைமான் பகதூர். (1807—1825)

இவர் பட்டத்துக்கு வந்தபொழுது பத்துவயதுள்ள சிறுவராய் இருந்தபடியால் இவருடைய பங்காளி விஜய ரகுநாத தொண்டைமான் அரச காரியங்களை நடாத்தி

வந்தார். அப்பொழுது புதுக்கோட்டையில் இவாப்புக் குள்ள உரிமை மாறி ஆங்கிலேயரைச் சார்ந்ததனால் இவ ருடைய அரசவுரிமையை ஒப்புக்கொள்ளும்படி விஜய ரகுநாத தொண்டைமான் ஆங்கில அரசாங்கத்தினரைக் கேட்டுக்கொண்டார். ஒப்புக்கொண்டபின், இவருக்கு முடிசூட்டு விழா புதுக்கோட்டை நகரில் மிக்க சிறப் புடன் நடைபெற்றது. இவர்காலத்து மேஜர் ப்ளாக்பர்ன் என்னும் ஆங்கிலேயர் புதுக்கோட்டைக்கு ரெசிடெண் டாக இருந்து அரசாங்கத்தைச் சீர்திருத்தி மிகவும் நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவந்தார். குழந்தைகளாக விருந்த விஜய ரகுநாதராஜ தொண்டைமான், இராஜ தொண்டை மான் இருவரும் வடமொழி, மகாராட்டிரம், ஆங்கிலம் முதலான மொழிகளும், குதிரையேற்றமும், வில்வாட் பயிற்சியும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டனர்.

இம்மன்னர் காலத்துத்தான் புதுக்கோட்டை ஐந்து தாலூகாக்களாகப் பகுக்கப்பட்டது. நீதிமன்றங்கள் நிறுவப்பட்டன. வரி வாங்குதற்கு அதிகாரிகள் நிய மிக்கப்பட்டனர். அரசாங்கத்திற்கு வேண்டிய மற்றைக் காரியங்களும் செய்யப்பெற்றன.

1812-ல் புதுக்கோட்டை நகர் தீக்கு இரையாயிற்று. இப்பொழுதுள்ள அழகிய நகரம் பின்பு கட்டப்பெற்றது. 1812-ல் இம்மன்னருக்கும், இவர் தம்பியார்க்கும் மணம் நடைபெற்றது. 1817 முதல் இவர் தாமாகவே ஆட்சி புரிந்தார். இவருக்கு இருமனைவியர் உண்டு.

இவர் 1825-ல் உலக வாழ்க்கையை நீங்கவே இவரது தம்பியாகிய இராஜ தொண்டைமான் முடி சூட்டிக் கொண்டார்.

(6) ஹிஸ் எக்சலென்சி இராஜ ரகுநாத தொண்டைமான் பகதூர். (1825—1839).

இவர் மிகச் சிறந்த நீதிமன்னர். பற்பல அறங்களை நடத்தினவர். 1830-ல் ஆங்கில அரசாங்கத்தாரால் ஹிஸ் எக்சலென்சி' என்னும் பட்டம் அளிக்கப் பெற்றனர்.

இவர் 1839 ஜூலை 13-ல் இம் மண்ணுலக வாழ்வை வெறுத்தேகினர்.

(7) ஹிஸ் ஹைனெஸ் ஸ்ரீ பிரகதம்பாதாஸ் இராஜா ராமச்சந்திர தொண்டைமான் பகதூர். (1839—1886).

இவர் பட்டத்துக்கு வந்த காலத்தில் ஒன்பது வயதுள்ள சிறுவராயிருந்தார். 1844-ல் இருந்து தாமே அரசாண்டு வந்தார். 1866-ல் நீதிமன்றங்கள் திருத்தி அமைக்கப்பெற்றன.

அவை :—

1. அப்பீல் கோர்ட்டு.
2. மூன்று ஜட்ஜிகள் உள்ள செஷன்ஸ் கோர்ட்டு.
3. ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டு.
4. ஐந்து முன்சீபுக் கோர்ட்டுகள்.

இலாகாக்கள் : —

1. வரி வசூல் (ரெவின்யூ).
   (1) கிராமம்.
   (2) தாலூகா.
2. காவல் (போலீசு).
3. சிறைச்சாலை (ஜெயில்).
4. தபால்.
5. பங்களா.
6. மராமத்து (இஞ்ஜினீரிங்).
7. உப்பளம் (ஆப்காரி).
8. காடு.
9. நீதிமன்றம் (கோர்ட்டுகள்).
10. ஸர்க்கிள் ஆபீஸ்.

இவர் 1876-ல் தம் மூத்த புதல்வியின் மூன்றாவது குமாரரைத் தத்து எடுத்துக்கொண்டார். 1884ல் இந்திய சக்கரவர்த்தினியாகிய விக்டோரியா மகாராணியார் இம்மன்னர்க்கும், இவருடைய சந்ததியார்க்கும் பதினொரு மரியாதை வேடுகள் போடும் நிரந்தர உரிமையை அளித்தார். இவ்வரசர் காலத்திலேயே தந்தி, தபால் ஆபீசுகள் ஏற்பட்டன. 2-வது வகுப்புக் காலேஜும் ஏறபடுத்தப்பெற்றது.

இவர் 1886-ல் தமது ஐம்பத்தேழாவது வயதில் விண்ணுலகடைந்தார்.

(8) ஹிஸ் ஹைனேஸ் ஸ்ரீ பிரகதம்பாதாஸ் இராஜ மார்த்தாண்ட பைரவ தொண்டைமான் பகதூர் ஜி. சி. ஐ. இ. (1886 முதல்)

இவர் பதினொரு வயதுடையரா யிருக்கும்பொழுது 1886-ல் திருக்கோகரணத்தில் இவருக்கு முடி சூட்டு விழா நடந்தது. சிறு வயதிலேயே இம்மன்னர் தமிழ், ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளில் மிக்க தேர்ச்சி பெற்றார். 19-வது வயதிலிருந்து இராச்சியத்தைத் தாமே பார்த்து வருவாராயினர். குதிரை யேற்றம் முதலியவற்றில் அளவு கடந்த திறமையுடையவர். மண் உப்புக் காய்ச்சுவதால் புதுக்கோட்டை அரசாங்கத்தார்க்கும் ஆங்கில அரசாங்கத்தார்க்கும் ஏற்பட்ட வழக்கு இம் மன்னர் காலத்தில் முடிவுற்றது. அம் முடிவுப்படியே ஆங்கில அரசாங்கத்தார் ஆண்டுதோறும் முப்பத்தெண்ணாயிரம் ரூபா இம் மன்னர்க்குக் கொடுக்கும்படி நேரிட்டது. புதுக்கோட்டை அரசாங்கத்தில் மூன்று லட்சம் ஏக்கர் நிலம் வரையிலும் இனமாக விடப்பட்டிருந்தது. இந்த இனம் நிலங்கள் பகுதி நிலங்களைவிட மிகுதியாயிருந்தன. ஆகவின் ஆங்

சில அரசாங்கத்தாரின் யோசனைமேல் இனாம் நிலங்களை யெல்லாம் அளந்து சிறிது வரி விதித்தனர். அதனால் ஒரு லட்சம் ரூபா ஆண்டுதோறும் அரசாங்கத்திற்கு மிகுவதாயிற்று. பயிர் செய்யாத தரிசு நிலங்களெல்லாம் பயிர் செய்யப்பட்டு, நிலக்காரரெல்லாம் பணக்காரராயினர். இவர் காலத்தில் பட்டணம் சீர்திருத்தப்பட்டது. கல்லூரி (காலேஜ்), மருத்துவ நிலையம் (ஆஸ்பத்திரி), மன்றம் (ஆபீஸ்) இவற்றின் கட்டிடங்கள் திருத்தி யமைக்கப் பெற்றன. நீதி யிலாக்காவும் மீண்டும் திருத்தி யமைக்கப் பட்டது. இதன்படி மூன்று நீதிபதிகள் (ஜட்ஜிகள்) அடங்கிய உயர்நெறி மன்றம் (ஹைகோர்ட்டு) ஆக 1887-ல் அமைக்கப்பட்டது.

1898-ல் இவர் ஐரோப்பாக் கண்டத்திற்குப் போக வேண்டி யிருந்தமையால், திவான், தமையனாகிய விஜய ரகுநாத துரை ராஜா இவர்களிடத்தில் இராச்சியத்தை விட்டுச் சென்றனர். ஐரோப்பாவில் பற்பல இடங்கட்குச் சென்று ஆங்கில நாட்டிற்குச் சென்றபொழுது ஆங்கில இளவரசராயிருந்த ஏழாவது எட்வர்ட்மன்னரால் தமது அரண்மனையில் மே௴ 23உ வரவேற்கப்பட்டார். ஜுலை மாதம் 14-ல் இந்திய மகா சக்கரவர்த்தினியார் தமது அரண்மனையில் வரவேற்றனர். 1898 நவம்பரில் இவ்வேந்தர் புதுக்கோட்டைக்குத் திரும்பியபொழுது மகா ஜனங்கள் இவரைப் பேராரவாரத்துடன் வரவேற்றனர். மகாராணியார் இம்மன்னரை வரவேற்றதற்கு அறிகுறியாகப் புதுக்கோட்டையில் நகர மன்றம் (டவுன் ஹால்) கட்டப் பெற்றது.

1902-ல் 30 உறுப்பினர் அடங்கிய பெருமக்கட் கழகம் (ஜனப் பிரதிநிதிச் சபை) ஒன்று அமைக்கப்பெற்றது.

மக்களுடைய குறைகளை யெல்லாம் தீர்த்துவைப்பதற்கு இக்கழகம் பெரிதும் உதவியாய் இருந்து வருகிறது. 1907-ல் இருந்து இதில் 18 உறுப்பினர் மக்களாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்றனர். வினைப்பொறுப்புக் கழகம் (காரிய நிர்வாக சபை) ஆனது திவான், நாட்டுக்காவற் றலைவர் (ஸ்டேட் சூப்பரிண்டெண்ட்), ஓழிவு பெற்ற தலைமை நீதிபதி (ரிட்டையர்டு சீப் ஜட்ஜி) இவர்கள் அடங்கியதாகும். இம் மன்னர் காலத்தில் இராச்சியம் பலவழியிலும் சீர்திருத்தி மேனிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. 1911 டிசம்பர் 12-ல் டில்லிமாநகரில் நடந்த ஐந்தாம் ஜார்ஜ் மன்னர் பெருமான் முடிசூட்டு விழாவுக்கு இவ்வரசரும் வரவேற்கப்பட்டனர்.

1913-ல் இவர் பட்டத்திற்கு வந்த இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு விழா புதுக்கோட்டையில் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அப்பொழுது இவருக்கு ஜி. சி. ஐ. இ. (கிராண்ட் கமாண்டர் ஆப் தி இண்டியன் எம்பையர்) என்னும் பட்டம் ஜார்ஜ் சக்கரவர்த்தியால் அளிக்கப்பட்டது.

இவ்வரசர் மீது 'இயன்மொழி வாழ்த்து' என்னும் ஓர் அழகிய தமிழ்ப் பிரபந்தம் பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் என்னும் புலவரால், இயற்றப்பெற்று, மகாமகோபாத்தியாய உ. வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்களின் சாத்துக் கவியுடன் வெளிவந்துளது.

அதிலே இவ்வேந்தர் பெருமைகள்,

'தானத் தனியருள் ஞான முதலன
வுரிய நாயக னுத்தம குணநிதி
பெரியநா யகிபதம் பிரியா வுளத்தன்மு
னவிலும் விசயரகு நாதன் மகன்மக

னிவனெனக் கன்ன னிவனென நுவலுங்
கராமடிந் திடச்சக் கரப்படை விடுத்த
இராம சந்திர வேந்தல் சேயென
ஒராயிரந் தண்கதி ரொன்று யுதித்தென
அராவணை யமல னருளொருங் குதித்தெனக்
குராவணி குமரவேள் குவலயத் துதித்தெனப்
பராவருந் தருமம் பாரில் முளைத்தெனச்
சராசன மதனன் றனிவடி வெடுத்தென
இராசமண் டலத்தி லிவற்கிணை யிலையெனச்
சுராதிராசன் றொல்குலம் விளங்கத்
தராதலம் விளங்கத் தவநெறி விளங்கப்
புராதன நான்மறை புவியிசை விளங்க
ஆவிர்ப் பவித்த வரசர் சிகாமணி'

என்று இங்ஙனம் பலவாறு கூறப்பட்டுள்ளன.

மாட்சி பொருந்திய விஜயரகுநாத துரை ராஜ தொண்டைமான் பகதூர் (1922 முதல்)

இராஜ மார்த்தாண்ட பைரவ தொண்டைமான் அவர்கள் தமது அரசாங்க நிர்வாகத்தைத் தமையனாகிய இவரிடம் ஒப்புவித்துவிட்டு ஆஸ்திரேலியா தேசத்திற்குச் சென்றுவிட்டமையால், இவர் 1922 அக்டோபரிலிருந்து தாமே அரசாட்சியை நடத்தி வருகின்றார். இவர் 1872 ஏப்ரல் 17-ல் பிறந்தவர். காலஞ்சென்ற மகாராஜா இராமச்சந்திர தொண்டைமான் சாகிப் அவர்களின் மூத்த பேரர். இவர், 1898-ல் காரிய நிர்வாக சபையில் ஒருவராக அமைந்தனர். 1908-ல் இங்கிலாந்து சென்று திரும்பினர். 1909-ல் திவான் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டனர். 1922-ல் அரசாட்சியை ஒப்புக்கொண்ட பின்

நாட்டிற்கு அநேக நன்மைகள் புரிவதாக வாக்களித்திருக்கின்றனர். இவ்வரசர் பெருந்தகை நீடூழி வாழ்வாராக.

புதுக்கோட்டைக்கும் இராமநாத புரத்திற்கும் ஓர் காலத்தில் ஒரு கல்யாண சம்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேற்று, புதுக்கோட்டை யரசர்களின் சம்பந்திகளா யுள்ளோர் மாங்காட்டான்பட்டி இராங்கியர், மேலைக்குறிச்சி இராங்கியர், கல்லாக்கோட்டை சமீன்தார் சிங்கப்புலி ஐயா, காட்டுக்குறிச்சிப் பன்றிகொண்டார், நெடுவாசல் சமீன்தார் பன்றிகொண்டார் முதலாயினோர் ஆவர்.

புதுக்கோட்டை இராச்சியம் சிறிதாயிருப்பினும் தமிழ் நாட்டு முடியுடை வேந்தர்களாகிய சேர சோழ பாண்டியர் ஆட்சிக்குப் பின்பு இதுவே தமிழ் நாட்டு அரசாங்கமாக விளங்கி வருகிறது. தமிழ் மொழியைப் புரந்த அம்மன்னர்களைப் போலவே இவர்களும் இப்பொழுது புரந்து வருகின்றனர். சர் வில்லியம் பிளாக்பர்ன் கூறிய படி புதுக்கோட்டை மன்னர் மிகவும் அதிகார முள்ளவராவர். தமது நாட்டிற்குள் குற்றவாளிகட்கு எவ்வகைத் தண்டனையும் விதிக்க உரிமை யுள்ளவர். ஹைகோர்ட் போலும் நீதிமன்றங்களைத் தாமே ஏற்படுத்தி நடத்தும் உரிமை வாய்ந்தவர். ஆங்கில அரசாங்கத்திற்கு ஒரு சிறிதும் இறை செலுத்தாத பெருமை பெற்று, இந்திய நாட்டு ஏனை மன்னர்களினும் சிறந்து விளங்குபவர். இந்த இராச்சியத்தின் பரப்பு 1200 சதுர மைல். இதன் வருட வரும்படி 21 லட்சம் ரூபாயாகும். இத்தகைய இராச்சியம் மேன்மேலும் தழைத்தோங்கித் தமிழகத்தின் பெருமைக்குச் சான்றாக நிலவுமாறு இறைவன் றிருவருள் சுரப்பானாக.

சோணாட்டின் இராசதானியாகிய தஞ்சையைச் சார்ந்த பதின்மூன்று சமீன்தார்களில் பதினொருவர் கள்ளர் வகுப்பினர் எனவும், இப்பொழுது வேறு வகுப்பினர்க் குரியவாயுள்ள கோனூர், அத்திவெட்டி என்னும் இரு சமீன்களும் முறையே ஆதியில் கண்டர் கோட்டை, மதுக்கூர் என்னும் கள்ளர் குலச் சமீன்களைச் சேர்ந்தன எனவும் தெரிகின்றது. சமீன்தார்களிற் பலர் தங்களுடைய ஊக்கக் குறைவாலும், தீச்செயலாலும் தம் சொத்துக்களையும், பெருமைகளையும் இழந்துகொண்டு வருகின்றனர். இது பெரிதும் இரங்கத்தக்கது. எனினும் சிலரேனும் நன்னிலையில் இருப்பது குறித்து மகிழுகின்றோம். பாப்பா நாடு சமீன்தார் ஆகிய மேன்மை பொருந்திய ராவ் பகதூர் R. சாமிநாத விஜய தேவர் அவர்கள் சமீன்தார்களின் பெருமையை நிலைநிறுத்தி வருகின்றனர். சுற்றம் பேணுதல் முதலிய உயர் குணங்கள் இவர்கள் பால் இருக்கின்றன.

சமீன்களின் அளவு முதலிய விவரம் அடுத்துள்ள அட்டவணையிற் காண்க. பூண்டி வாண்டையாரும், உக்கடைத் தேவரும் பாளையக்காரராகிய குறுநில மன்னர் போலும் சிறப்பு வாய்ந்தவர்களே. ராவ் பகதூர் V. அப்பாசாமி வாண்டையார், M. L. C., அவர்களுக்கு ஆயிரம் வேலிக்கு அதிகமான அதாவது 7000 ஏக்கரின் மேற்பட்ட நிலங்கள் உள்ளன. ராவ் பகதூர் A. அண்ணாசாமித் தேவர் அவர்களும் அவ்வளவு பெரு நிலம் வாய்ந்தவர்களே. சாவடி நாயக்கரும் பண்டு ஆயிரம் வேலியுடையர் என்பர். இவர்களைக் குறித்துப் பின்னரும் சில கூறப்படும்.

சோழ மண்டலத்திலும் இருந்திருக்கின்றன. பல ஊர்கள் சேர்ந்து ஒரு நாடும், பல நாடுகள் சேர்ந்து ஒரு கோட்டமும், பல கோட்டங்கள் சேர்ந்து ஒரு மண்டலமும் ஆகும். அப்படியே பல ஊர்கள் சேர்ந்து ஒரு நாடும், பல நாடுகள் சேர்ந்து ஒரு வளநாடும், பல வளநாடுகள் சேர்ந்து ஒரு மண்டலமும் ஆகும். கோட்டத்தின் உட்பட்ட நாடு என்பதன் உட்பிரிவாகக் கூறு என்பதொன்றும் சிறுபான்மை காணப்படுகிறது. உதாரணமாக 'களத்தூர்க் கோட்டத்துக் களத்தூர் நாட்டுத் தன்கூற்றுத் திருக்கழுக்குன்றம்' என வருவது காண்க. இதன்படி ஊர், கூறு, நாடு, கோட்டம், மண்டலம் என்பன முறையே ஒன்றினொன்று உயர்ந்தனவாகும். வளநாட்டின் உட்பட்ட நாடு என்பதற்குப் பிரதியாகக் கூற்றம் என்பதும் காணப்படுகிறது. 'பாண்டிய குலாசனி வளநாட்டுத் தஞ்சாவூர்க் கூற்றம், ராஜாசிரய வளநாட்டுப் பாச்சிற் கூற்றம், நித்தவினோத வளநாட்டு ஆவூர்க் கூற்றம், நித்தவினோத வளநாட்டுக் கிழார்க் கூற்றம், கேரளாந்தக வளநாட்டு உறையூர்க் கூற்றம்' என வருதல் காண்க. சோழ மண்டலமானது வளநாட்டிற்கு மேலாகத் தென்கரை நாடு, வடகரை நாடு என்னும் பிரிவினையும உடைத்தாயிருந்தது. இப்பிரிவு காவிரியால் ஏற்பட்டதாகும். 'சோழ மண்டலத்துத் தென்கரை நாட்டு நித்தவினோத வளநாட்டு ஆவூர்க் கூற்றத்து ஆவூருடையான்' என வருகின்றது. சில இடங்களில் கோட்டமாவது, வளநாடாவது கூறப்படாமல், மண்டலத்தை யடுத்து நாடு, கூற்றம் என்பன கூறப்படுகின்றன.

மண்டலம், கோட்டம், நாடு முதலியவற்றின் பெயர்கள் காலத்திற்குக் காலம் மாறியும் வந்துள்ளன.

தொண்டை மண்டலத்திற்கு ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலம் என்று பெயர் ஏற்பட்டுவிட்டது வெளிப்படை. 'தொண்டை நாடான ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்து ஒய்மாடு' என இங்ஙனம் வருகின்றன. இவ்வாறே பாண்டி நாட்டிற்கு ராஜராஜ மண்டலம் என்றும், கொங்கு நாட்டிற்குச் சோழகேரள மண்டலம் என்றும் பெயர்கள் வழங்கியுள்ளமை 'பாண்டி நாடான ராஜராஜ மண்டலம்' என்றும், 'கோனேரி மேல்கொண்டான் கொங்கான சோழகேரள மண்டலம்' என்றும் வருதலால் அறியலாகும். 'அதிராஜராஜ மண்டலத்து வெங்காலநாடு' என வருதலால் கொங்கிற்கு அப்பெயருண்மையும் பெறப்படும். ஈழநாடும் 'மும்மடி சோழமண்டலம்' எனப்பட்டது. இவையெல்லாம் சோழ மன்னர்களின் வெற்றிக்கு அடையாளங்களாகும்.

தொண்டை மண்டலம் 24 கோட்டங்களாகவும், 79 நாடுகளாகவும் வகுக்கப்பட்டிருந்தது. 'நாலாறு கோட்டத்துப் புலியூர்க் கோட்டம்', 'கோட்டமோ ரிருபானன்கு கூறு நாடெழுபத் தொன்பான்' என்பன காண்க. கோட்டம் இருபத்து நான்காவன:

1. ஆமூர், 2. இளங்காடு, 3. ஈக்காடு, 4. ஈத்தூர், 5. ஊற்றுக்காடு, 6. எயில், 7. கடிகை, 8. காலியூர், 9. களத்தூர், 10. குன்றபத்திரம், 11. சிறுகரை, 12. செங்காடு, 13. செந்திருக்கை, 14. செம்பூர், 15. தாமல், 16. படுவூர், 17. பல்குன்றம், 18. புழல், 19. புலியூர், 20. பேயூர், 21. மணையில், 22. வெண்குன்றம், 23. வேங்கடம், 24. வேலூர் என்பன. ஒவ்வொன்றன் பின்னும் கோட்டம் என்பது சேர்த்துக் கொள்க.

தொண்டை நாடு ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலம் என்று பெயரெய்தியவிடத்தும் அங்ஙனமே கோட்டம் என்னும் பிரிவுகளை உடைத்தாயிருந்தது. ஆமூர்க்கோட்டம், படுவூர்க்கோட்டம், பல்குன்றக்கோட்டம், காலியூர்க் கோட்டம், எயிற்கோட்டம், ஊற்றுக்காட்டுக் கோட்டம், வெண்குன்றக்கோட்டம், செங்காட்டுக்கோட்டம், புலியூர்க் கோட்டம், புழற்கோட்டம், மணையிற்கோட்டம், களத்தூர்க்கோட்டம் முதலியன ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்தில் இருந்தனவாகச் சாசனங்களால் அறியலாகும். முற்பட்ட சில சோழர் காலத்தில் கோட்டம் என்றிருந்தது, பின்வந்த சோழர் காலத்தில் சோழ மண்டலத்தின் பிரிவு முறைப்படி வளநாடு என மாறியும் இருக்கிறது. 'ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்துப் புலியூர்க் கோட்டமான குலோத்துங்கசோழ வளநாட்டு மணிமங்கலம்' என்பது உதாரணமாகும்.

சோழ, பாண்டிய, சேரமண்டலங்களில் வளநாடு முதலியவை எத்துணைப் பகுதிப்பட்டிருந்தனவென்னும் வரைபறை புலப்படவில்லை. வளநாடுகளெல்லாம் சோழ மன்னர்களின் பெயர்களையே பெயராகக் கொண்டுள்ளன.

சோழருக்கு வளவர் என்பது ஒரு பெயராகலின் அவர் ஆண்ட நாடுகள் வளநாடு எனப்பட்டன. அவ்வச் சோழர் காலத்திலேயே அவையுண்டாயின ஆகலின் வளநாடு என்னும் பெயர் வழக்குத் தொன்று தொட்டதாகாது. சோழமண்டலத்திலே யிருந்த வளநாடுகளாகக் கல்வெட்டுகளினால் அறியப்படுவன:

அருமொழிதேவ வளநாடு, பாண்டிய குலாசனி வளநாடு, நித்தவிநோத வளநாடு, இராஜராஜ வளநாடு, இரா

ஜேந்திர சிம்ம வளநாடு, உய்யக்கொண்டார் வளநாடு, க்ஷத்திரிய சிகாமணி வளநாடு, கேரளாந்தக வளநாடு, ஜயசிங்க குலகால வளநாடு, இராஜாசிரய வளநாடு முதலியன.

ஒரு காலத்தில் நாடு என வழங்கியது பிறிதொரு காலத்தில் வளநாடு என்றாயது என்பதற்கு 'மழநாடான ராஜாசிரய வளநாட்டுப் பாச்சிற் கூற்றம்' என வருவது சான்றாகும். வளநாட்டின் பெயரும் ஒவ்வொரு காலத்தில் மாறி வந்துளது. தஞ்சாவூரைத் தன்னகத்துடைய நாடு ஒருகாலத்தில் 'க்ஷத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டு மருகல் நாடு' என்றும், மற்றொரு காலத்தில் 'பாண்டிய குலாசனி வளநாட்டுத் தஞ்சாவூர்க் கூற்றம்' என்றும் வெவ்வேறு பெயர்களை உடைத்தாயிருந்தது.

கொங்குமண்டலத்தின் பிரிவுகளில் கோட்டம், வளநாடு என்னும் பெயர்கள் காணப்பட்டில. அஃது இருபத்து நான்கு நாடுகளாகப் பகுக்கப்பட்டுளது. அவை:

*1. பூந்துறை நாடு
2. தென்கரை நாடு
3. காங்கேய நாடு
4. பொன்கலூர் நாடு
5. ஆறை நாடு
6. வாரக்கநாடு
7. திருவாவினன்குடி நாடு (வையாபுரி நாடு)
8. மணநாடு
9. தலைய நாடு
10. தட்டைய நாடு
11. பூவாணிய நாடு
12. அரைய நாடு
13. ஒடுவங்க நாடு
14. வடகரை நாடு
15. கிழக்கு நாடு
16. நல்லுருக்க நாடு

---

* இப்பெயர்கள், திருச்செங்கோடு உதய திவாகரன் பத்திராதிபரும். கொங்குமண்டல வரலாற்றை நன்கு ஆராய்ந்துள்ளோரும் ஆகிய திருவாளர் தீ. அ. முத்துசாமிக்கோனார் அவர்கள் அன்புடன் தெரிவித்தவை.

17. வாழவந்தி நாடு	21. ஆனைமலை நாடு
18. அண்ட நாடு	22. இராசிபுர நாடு
19. வெக்கால நாடு	23. காஞ்சிக்கோயி னாடு
20. காவடிக்கனாடு	24. குறும்பு நாடு

என்பன. இவற்றில் சில நாடுகட்கு இணை நாடுகள் எனவும் வேறு உள்ளன. பூந்துறை நாட்டின் இணை நாடுகள் பருத்திப்பள்ளி நாடு, எழூர் நாடு என்பன. இங்ஙனமே வேறு சிலவும் உள்ளன.

கோட்டம், வளநாடு, நாடு என்பன இன்ன இன்ன இடத்தில் இருந்தனவென்பது அவற்றைச் சார்ந்துவரும் ஊர்ப்பெயர் முதலியவற்றால் அறியலாகும். 'ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்துப் புழற்கோட்டத்துப் புழல் நாட்டுத் திருவொற்றியூர், ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்துக் களத்தூர்க் கோட்டத்துக் களத்தூர் நாட்டுத் தன்கூற்றுத் திருக்கழுக்குன்றம், உலகுய்யக்கொண்ட சோழ வளநாட்டுத்திரைமூர் நாட்டுத் திருவிடைமருதூர், பாண்டிய குலாசனி வளநாட்டு மீகோழை நாட்டுத் திருவானைக்கா, க்ஷத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டு மருகல் நாட்டுத் தஞ்சாவூர்' என்பன காண்க. சில இடங்களில் ஊர்ப்பெயரே கோட்டம் முதலியவற்றின் பெயராக அமைந்திருத்தலும் அவற்றை அறிதற்கு உதவியாகும். ஒரோவழி நாடு இருகூறுடையதாகி 'வகை' என வழங்கியுளது. நகரங்களும், ஊர்களும் 'தனியூர், பற்று, ஊர், குறைப்பற்று' என்பனபோலும் பெயர்களால் வழங்கின. சிற்சில ஊர்கள் தமக்குரிய பழம் பெயருடன் சில அரசர் பெயர்களையும் பெயராக ஏற்று வழங்கலுற்றன 'கருந்திட்டைக்குடியான சுங்கந்தவிர்த்த சோழநல்லூர், திருக்கழுக்குன்றமான உலகளந்த சோழபுரம், சேலூரான

சோழகேரளநல்லூர், கோட்டாறு ஆன மும்மடிச் சோழநல்லூர், கருவூரான முடிவழங்கு சோழபுரம், ஏரிநாட்டு விண்ணனேரியான மும்மடிச் சோழநல்லூர்' என இங்ஙனம் வருகின்றன. கல்வெட்டுக்களை ஆராய்தலினால் இங்ஙனம் அறியலாகும் உண்மைகள் மிகப்பலவாம்.

நாட்டின் பிரிவுகள் தொன்றுதொட்டு இங்ஙனம் வேறுபட வழங்கிவந்தாற்போலவே இப்பொழுதும் கள்ளர்கள் மிக்குள்ள சோழ பாண்டி மண்டலங்களில் வழங்கி வருகின்றன. வளநாடு, நாடு முதலிய பல பிரிவுகளும் இப்பொழுது விரவிக்கிடக்கின்றன. நாட்டின் எல்லைகள் சில ஊர்கள் அளவிற் குறுகியும் உள்ளன. இந்நாடுகட்கெல்லாம் தலைவராயினோர் கள்ளர் குலத்தோராதலின் இவை பொதுவே கள்ளர் நாடு எனவும் வழங்குகின்றன. கள்ளர்களுக்கு நாட்டார் என்னும் பெயர் பொதுவாக வழங்குகிறது. கள்ளர் நாடுகளைப்பற்றித் தெரிந்தவரையில் இங்கே எழுதுகின்றேம்

ஈ தர்ஸ்டன் என்பார் எழுதிய '**தென்னிந்திய சாதி வகுப்பு வரலாறு**' என்னும் புத்தகத்தில் பின் உள்ளவை காணப்படுகின்றன.

மதுரைக் கள்ளர் நாடுகள்:—

1. மேல் நாடு, 2. சிறுகுடி நாடு, 3. வெள்ளளூர் நாடு, 4. மல்லாகோட்டை நாடு, 5. பாகனேரி நாடு, 6. கண்டர் மாணிக்கம் அல்லது கண்ணன் கோட்டை நாடு, 7. கண்டதேவி நாடு, 8. புராமலை நாடு, 9. தென்னிலை நாடு, 10. பழைய நாடு என்பன. **புராமலை நாட்டுத்** தலைவரை ஆயர் முடிசூட்டுவது வழக்கம். **மேல் நாடா**னது வடக்குத் தெரு, கிழக்குத் தெரு, தெற்குத் தெரு

என்று மூன்று உட்பிரிவுடையது. **சிறுகுடி நாட்டின் உட் பிரிவுகள்:** ஆண்டி, மண்டை, ஐயனர், வீரமாகாளி என்ற தெய்வங்களின் பெயர்களையுடையன. **வெள்ளூர் நாட்டின் உட் பிரிவுகள் :** வேங்கைப்புலி, வெக்காளிப்புலி, சாமிப்புலி, சம்மட்டிமக்கள், திருமான், சாயும் படை தாங்கி என்பன போன்றவை. சிவகங்கைச் சீமையில் 14 நாடுகள் உள்ளன. ஆண்டிற்கொருமுறை பதினொன்கு நாட்டின் தலைவர்களும் சுவர்ணமூர்த்திஸ்வாமி திருவிழாச் சம்பந்தமாய்க் கண்டதேவியில் கூடுவது வழக்கம். உஞ்சனை, செம்பொன்மாரி, இரவேசரி, தென்னிலை என்ற நான்கு நாடுகளும் சிவகங்கைச் சமீனில் மற்றொரு பகுதியாகும்.

பின் வருவன சிவகங்கையிலுள்ள எம் அருமை நண்பர் திருவாளர் S. சோமசுந்தரம் பிள்ளை தெரிந்து எழுதியவை.

1. **வெள்ளூர் நாடு:**—சிவகங்கைக்கு மேற்கே ஐந்து மைலில் உள்ளது. அங்குள்ளோர் வெள்ளைமலைக்கள்ளர் அல்லது வெள்ளூர் நாட்டார் எனப்படுவர் வெள்ளூர் நாடானது வெள்ளூர், உறங்கரம்பட்டி, மலம்பட்டி, ஒக்கப்பட்டி, குறிச்சிப்பட்டி என ஐந்து மாகாணங்களையுடையது. நாடு முழுதும ஏறக்குறைய இருபது சதுர மைல் இருக்கும். ஏழைகாத்தம்மன் கோயில், வல்லடியான் கோயில் என இரண்டு கோயில்கள் உண்டு. இந்நாடு பதினொரு கரைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கரையொன்றுக்கு இரண்டு கரையம்பலம். நாட்டுத்தலைவர் நாடு முழுதுக்கும் தலைவராவார். மாகாணக் கூட்டம், நாட்டுக்கூட்டம் என இருவிதக் கூட்டங்களுண்டு. மாகாணக்கூட்டம் என்பது ஒரு அம்பலமும், குடிகளும் கூடு

வது. நாட்டுக்கூட்டம் என்பது நாட்டுத் தலைவரும், இருபத்திரண்டு கரை யம்பலங்களும், மற்றைக் குடிகளும் கூடுவது. நீதி (சிவில்) வழக்கும், குற்ற (கிரிமினல்) வழக்கும் தீர்க்கின்ற பஞ்சாயத்துகள் உண்டு. அபராத வரும்படி கோயிலுக்குச் சேர்க்கப்படும்.

2. மல்லாக்கோட்டை நாடு:—சிவகங்கையின் வடக்கே பட்டு மைலில் உள்ளது. ஐந்தாறு ஊர்களை யுடையது.

3. சிறுகுடி நாடு:—முன்பு வெள்ளூரும் இவர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தது. வெள்ளூர் மன்னவனை சின்னாண்டியென்பவனால் சிறுகுடியார் துரத்தப்பட்டனர். இது வெள்ளூருக்கு மேற்கில் இருக்கிறது.

4. ஆறூர் நாடு:—சிவகங்கையின் மேற்கே ஐந்து மைலில் உள்ளது. இடைய மேலூர், மேலப் பூங்குடி, கீழப்பூங்குடி, நாலு கோட்டை, ஈசனி முதலியவற்றை யுடையது.

5. அஞ்சூர் நாடு:—மதுரையின் கிழக்கே பன்னிரண்டு மைலில் உள்ளது. குண்ணனூர், இராக்கூர் முதலியவைகளை யுடையது.

6. திருவாதவூர் நாடு:—மேலூர்த்தாலூகாவில் தென்கிழக்கில் உள்ளது. இடையப்பட்டி, கவரைப்பட்டி முதலியவை இதில் உள்ளவை.

7. கீழக்குடி:—மதுரைக்கு மேற்கே யுள்ளது.

பின் உள்ளவை புதுக்கோட்டைச் சரிதத்திற் காணப்படுவன.

"கூற்றம் எனவும், நாடு எனவும், நாடு வகுக்கப்பட்டது. கூற்றம் பெரும் பிரிவு. நாடு அதன் உட்பிரிவு. கோனாடானது உறையூர்க்கூற்றம் (வடபால்), ஒளியூர்க் கூற்றம் (தென் மேற்கு), உறத்தூர்க் கூற்றம் (வடமேற்கு)

எனவும், கானாடானது மிழலைக் கூற்றம், அதளிக்கூற்றம் எனவும் பகுக்கப்பட்டிருந்தன. பிற்பட்ட சோழ பாண்டியர் காலத்து வளநாடு என்றும், நாடு என்றும் பிரிவுகள் ஏற்பட்டன. புதுக்கோட்டைச் சீமையில் உள்ள வளநாடுகள்:—1. ராஜராஜ வளநாடு, 2. ஜயசிங்க குலகால வளநாடு, 3. இரட்டபாடிகொண்ட சோழ வளநாடு, 4. கடலடையாதிலங்கை கொண்ட சோழ வளநாடு, 5. விருதராஜ பயங்கர சோழ வளநாடு, கேரளசிங்க சோழ வளநாடு, 7. சுந்தரபாண்டிய வளநாடு என்பன. இப்பெயர்கள் பின்னாளிலும் வழங்கி வரலாயின."

திருவாளர் சர்க்கரை இராமசாமிப் புலவரவர்கள் வீட்டிலிருந்த பழைய எட்டிற்கண்ட ராயர் எழுவர் பெயர் முன்பு காட்டப்பட்டது. அவர்கட்கு உரியவாக ஏழு கூற்றமும், பதினெட்டு நாடும் அதிற் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் கூற்றங்கள்:—'மிழலைக் கூற்றம், முத்தூர்க் கூற்றம், அரும்பூர்க் கூற்றம், திருக்கானக் கூற்றம், தொகலூர்க் கூற்றம், கொடுமளூர்க் கூற்றம், இளையான்குடிக் கூற்றம் என்பன. நாடுகள்:—'கருங்கூடி நாடு, உயர்செம்பி நாடு, நலாசை உருக்கு நாடு, தடாதிருக்கை நாடு, உலகு சிந்தாமணி நாடு, தோராபதி நாடு, மதுரை உதயவள நாடு, வாகுள்ள வளநாடு, சேர சோழ பாண்டி வளநாடு, வேள்வி நாடு, கானாடு, கைக்கு நாடு, மெய்கண்ட நாடு, விரிஞ்சிங்க நாடு, தொளசிங்க நாடு, செம்பொன் நாடு, முடுக்கு நாடு என்பன.

திருவாளர் S. குமாரசாமி மேல்கொண்டார் அவர்கள் ஓர் செப்புப் பட்டயத்திலிருந்து எழுதிய கள்ளர் நாடுகளின் பெயர்கள்.

"தந்தி நாடு, மணப்பள்ளி நாடு, அய்லூர் நாடு, அஞ்சு முகநாடு, ஏரி மங்கல நாடு, மேலத்துவாகுடி நாடு, கீழத் துவாகுடி நாடு, கொற்கை நாடு, செங்குள நாடு, மேல் செங்குள நாடு, கீழ் செங்குள நாடு, பூளியூர் நாடு, செங் கணி நாடு, பிரம்பை நாடு, கானம்பூண்டி நாடு, சித்தர் குடி நாடு, மேல மகா நாடு, கீழ் வெங்கை நாடு, குள மங்கல நாடு, சித்து பத்து நாடு, பனையக்கோட்டை நாடு, காசாங் கோட்டை நாடு, தென்னம நாடு, ஒக்கு நாடு, ஊரத்த நாடு, பட்டுக்கோட்டை வளநாடு, கறப்பிங்கா நாடு, அஞ்சு வண்ணப் பத்து நாடு, கல்லாக்கோட்டை நாடு, அய்யலூர் நாடு, தென்பத்து நாடு, மத்தச் செருக்குடி நாடு, அன்ன வாசற்பத்து நாடு, குண்ணுவாரந்திய நாடு, கோட்டை பத்து நாடு, பிங்களக்கோட்டை நாடு, மேலப்பத்து நாடு, பெரிய கூத்தப்ப நாடு, அறந்தாங்கி கீழாநெல்லி நாடு, வடு வூர் நாடு, திருமங்கலக்கோட்டை நாடு, பாப்பா நாடு, முசிறி நாடு, பின்னையூர் நாடு, விற்குடி நாடு, அம்பு நாடு, ஆலங்குடி நாடு, நிசிலி நாடு, நாலு நாடு, காசா நாடு, கோனூர் நாடு, சுந்தர நாடு, மருங்கை நாடு, வாகரை நாடு, நீர்வதி நாடு, வாராப்பூர் நாடு, பெருங்களூர் நாடு, வித்தி நாடு, வத்தனக்கோட்டை நாடு, தென்மலை நாடு, வடமலை நாடு, குண்டா கோயில் நாடு, சோத்துப்பாலை நாடு, மின்னாத்தூர் நாடு, நொடியூர் நாடு, அண்டக்குள நாடு, செரு வாசல் நாடு, திருப்பத்து நாடு, அஞ்சிநில நாடு, ஆமையூர் நாடு, கிளியூர் நாடு, மல்லாக்கோட்டை நாடு, மழை நாடு, காவல் நாடு, காவிக்கோவனாடு, வல்ல நாடு, மாலை நாடு, பட்டமங்கல நாடு, கண்டர் மாணிக்க நாடு, கம்பனூர் நாடு, பாகையூர் நாடு, செருக்குடி நாடு, தெருபோகி நாடு

இரும்பு நாடு, எய்ப்பாம்பா நாடு, வன்னாடு, முத்து நாடு, சிலம்ப நாடு, செம்பொன்மாரி நாடு, கீழ் செங்கை நாடு, எயிலுவான் கோட்டை நாடு, மேலூர் நாடு, வெள்ளூர் நாடு" என்பன.

தஞ்சைக் கள்ளர் மகா சங்கம் அமைச்சராகிய திருவாளர் நடராஜ பிள்ளை அவர்கள் (பீ. எ., பீ. எல்.,) வாயிலாகக் கிடைக்கலுற்ற செய்திகள் பின் வருவன:—

	நாடு (தஞ்சாவூர்.)	நாட்டின் முதற்கரை.	பொதுத்தலம்.
1.	காசா நாடு	தெக்கூர்	கோயிலூர்
2.	கீழ்வேங்கைநாடு	உழுவூர்	பருத்திப்பார்கோயில்
3.	கோனூர் நாடு	தெக்கூர்	கோட்டைத்தெரு
4.	பின்னையூர் நாடு	பின்னையூர்	பின்னையூர்
5.	தென்னம நாடு	தென்னம நாடு	...
6.	கன்னந்தகுடி நாடு	மேலையூர்	...
7.	உரத்த நாடு	புதூர்	கோயிலூர்
8.	ஒக்கூர் நாடு	மேலையூர்	...
9.	கீழ ஒக்கூர் நாடு	கீழையூர்	.
10.	திருமங்கலக்கோட்டை நாடு	மேலையூர்	...
11.	தென்பத்து நாடு	பேரையூர்	அப்பராம்பேட்டை
12.	ராஜவளநாடு	நடுவாக்கோட்டை	...
13.	பைங்கா நாடு	பைங்கா நாடு	...
14.	அடேகூர் நாடு	தென்பாதி	..
15.	கோயில்பத்து நாடு	கம்பை நத்தம்	கோயில்பத்து
16.	சுந்தர நாடு	வாளமரக்கோட்டை	..
17.	குளமீன் வளநாடு	துரையண்டார் கோட்டை	கடம்பர் கோயில்
18.	பாப்பா நாடு	தெற்குக்கோட்டை	சங்கரனூர் கோயில்
19.	அம்பு நாடு: தெற்குத்தெரு	செங்குமேடு	அம்புகோயில்
	வடக்குத்தெரு	பன்னிரண்டான் வீதி	
20.	வாகரை நாடு	குருங்குளம்	.
21.	வடமலை நாடு	பகட்டுவான்பட்டி	..
22.	கொர்க்கை நாடு	செங்கிப்பட்டி கூனம்பட்டி	...

23.	எரிமங்கல நாடு	ராயமுண்டான்பட்டி	வளம்பகுடி
24.	செங்கள நாடு	சோழகன்பட்டி	நெட்டியூர்
52.	மேலைத்துவாகுடி நாடு	சூரியூர்	...
26.	மீசெங்கிளி நாடு	...	...
27.	தண்டுகெழுண்ட நாடு	ராயத்தூர் சித்தர்குடி	..
28.	அடைக்கலங்காத்த நாடு	அள்ளூர்	..
29.	பிரம்பை நாடு	பிரமபூர்	...
30.	கண்டிவளநாடு	நடுக்காவேரி	.
31.	கத்தரிமோழநாடு	இளங்காடு	..
32.	தர்ப்பை நாடு	திருக்காட்டுப்பள்ளி	..
33.	வாராப்பூர் நாடு	பொன்னம் விடுதி	...
34.	ஆலங்குடி நாடு	ஆலங்குடி	...
35.	வீரக்குடிநாடு	வாண்டான் விடுதி	திருமணஞ்சேரி
36.	கானாடு	திருவரக்குளம்	...
37.	கோனாடு	...	...
38.	பெருங்களூர் நாடு	பெருங்களூர்	.
39.	கார்யோக நாடு	...	...
40.	ஊமத்த நாடு	சிங்கவனம்	..

கள்ளர் நாடுகளில் இதுகாறும் தெரிந்தவை இங்கு ஒருவாறு எழுதப்பட்டன. இவை இன்னம் நன்காராய்ந்து ஒழுங்குபடுத்தற்பாலன.

இனி, நாட்டுக்கூட்டத்தின் இயல்பினைச் சிறிது விளக்குதும்.

தஞ்சை சில்லாக் கெசட்டியரில் (1906) பின் வருமாறு கூறப்பெற்றுளது.

"கள்ளர் நாடுகளில் கிராமப் பஞ்சாயத்து வழக்கமாக இருந்து வந்தது. வேளாளர் பழக்கத்தைப் பின்பற்ற ஆரம்பித்தமையால் இது நின்றுவிட்டது. கிராமத்தில் முக்கியமானவர் அம்பலகாரர் எனப்படுவர். இவர் ஊரிலுள்ள சில்லரைச் சச்சரவுகளைத் தீர்த்துவைப்பர். ஏனையரில் மேலானவராகக் கொள்ளப்படுவர். சில சமயங்களில் பல கிராமப் பஞ்சாயத்தார்கள் ஒன்றுகூடிப் பொதுக் காரியங்களை ஆராய்வதுண்டு"

தென்னிந்திய சாதி வகுப்பு வரலாறு என்னும் ஆங்கிலப் புத்தகத்தில்,

"சிவகங்கை ஜமீன்தாரியில் பதினான்கு நாடுகள் உள்ளன. பதினான்கு நாடுகளின் பிரதிநிதிகளும் ஆண்டிற்கு ஒருமுறை சுவாணமூர்த்தி சுவாமியின் திருவிழா விடயமாய்க் கண்டதேவியில் கூடுவது வழக்கம்" என்று குறித்திருக்கிறது.

"வெள்ளூர் நாடு ஐந்து மாகாணங்களையுடையது. பதினொரு கரைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பது. ஒரு கரைக்கு இரண்டுகரை யம்பலம் ஆகும். நாட்டுத்தலைவர் நாடு முழுதுக்கும் தலைவராவர். மாகாணக் கூட்டம், நாட்டுக்கூட்டம் என இருவகைக் கூட்டங்கள் உண்டு.

ஒரு அம்பலமும்; குடிகளும் கூடுவது மாகாணக் கூட்டம். நாட்டுக்கூட்டம் என்பது, நாட்டுத்தலைவரும், இருபத்திரண்டு கரையம்பலங்களும் மற்றைக் குடிகளும் கூடுவதாகும். நீதி (சிவில்) வழக்கு, குற்ற (கிரிமினல்) வழக்குகளைத் தீர்க்கும் கழகங்கள் (பஞ்சாயத்து) அங்கு உள்ளன'' என்னும் இச்செய்தி முன்பும் காட்டப்பெற்றுளது.

"ஐந்து கிராமத்தினர் ஒன்று சேர்ந்து காங்கயன் என்பானைத் தலைமையாக ஏற்படுத்தினரென்றும், அதற்காகச் சுற்றிலுமுள்ள நான்கு கிராமத்தின் அதிகாரிகள் காங்கயனையும், அவனைச்சேர்ந்தவர்களையும் தாக்கினரென்றும், பின்பு இந்நால்வரும் காங்கயனால் தோல்வியுற்றுத் தலைக்கு ஒரு மா நிலம் கோயிலுக்குக் கொடுக்கவேண்டியதாயிற்று என்றும் நெடுங்குடிக் கல்வெட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது''.

"இவர்களில் தலைவர்களை ஏற்படுத்துவதில் தேர்ந்தெடுப்பு (எலக்ஷன்) நடந்து வந்தது. நந்தவனப்பட்டி மேல்கொண்டான் என்ற தலைவன் ஒருகால் தன் தம்பியோடும், மற்றுமுள்ள துணைவர்களோடும் வெளிச்செல்ல நேர்ந்தபொழுது, மேல்கொண்டானுடைய அத்தையை அத்தலைமை யேற்றுக்கொள்ளும்படி செய்தனர். அம்மாது நியாய விசாரணையிலும், காரிய நிர்வாகத்திலும் அவ்வளவு திறமை வாய்ந்திருந்தனள். இக்கூட்டத்திற்கு (கான்பிடரேஷனுக்கு) மதுரை அரசர் தலைமையில் உதவி கிடைத்து வந்தது. மதுரையின் பிரதிநிதிகள் திருச்சிராப்பள்ளியில் இருந்துகொண்டு வரி வாங்கி இக் கூட்டத் தலைவர்களுக்குக் கொடுத்து வந்தனர். சிலர் இக்கூட்டத்தினரால் சிற்சில துன்பங்கள் உண்டாயின என்று நினைத்தாலும், இக்கூட்டத்தினர் பலமடைந்து ஒற்றுமையுட

ணிருந்தால் திருச்சிக் கோட்டைக்கு முன்பு அவர்கள் உதவி செய்ததுபோல் எப்பொழுதும் உதவி செய்யும்படி துணையாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். திருச்சிக் கோட்டையை முற்றுகையிட்ட மகம்மதியர்கள் சிப்பாய்களின் தாக்குதலினிடக் கள்ளர்களின் தாக்குதலுக்கே மிக நடுங்கின ரென்பது ஒவ்வொருவருக்கும் தெரியும்" என்று. திருச்சி ரேவரேண்டு காஸ்டேட்ஸ் கூறியிருக்கின்றனர். புதுக்கோட்டைச் சரிதத்தில் இவ்வரலாறுகள் காணப்படுகின்றன.

இங்கே காட்டியவற்றிலிருந்தும், பிறவாறு யாம் ஆராய்ந்தறிந்தவற்றிலிருந்தும் நாட்டுக்கூட்டத்தின் இயல்பினைப் பின் வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாகும்:—

கள்ளர் நாடுகளில் உள்ள ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் கள்ளர் குலத்தவரில் ஒருவரோ பலரோ தலைவராக இருப்பர். அவர்களுக்கு *அம்பலகாரர் அல்லது நாட்டாண்மைக்காரர் என்பது சிறப்புப் பெயராகும். சில இடங்களில் காரியக்காரர் என்றும் சொல்வதுண்டு. ஊரிலுள்ளோர் எல்லா விதமான வழக்குகளையும் அம்பலகாரரிடம் தெரிவித்துக் கொள்ள அவர் வழக்குகளின் உண்மையைக் கண்டறிந்து, ஒரு புறமும் கோணாது நடுவு நிலையாகத் தீர்ப்புச்செய்து விடுவர். வழக்காளிகளும் தீர்ப்பிற்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பர். அம்பலகாரர் என்னும் உரிமையைப் பணம் முதலிய எக்காரணத்தாலும் ஒருவர் திடீரென அடைந்துவிடுவதில்லை. அது பரம்பரையாக வந்துகொண்டிருப்பதொன்

*முத்திரிய வகுப்பினர்க்கு அம்பலகாரர் என்பது குலப்பெயராக வழங்குவதுண்டு. கள்ளர் வகுப்பினரில் கிராமத் தலைவர்க்கு மாத்திரமே இப்பெயர் வழக்குண்டு.

ழும். ஒருக்கால் அம்பலகாரர்க்குச் சந்ததியில்லாது போய் விடின், அவரைச்சார்ந்த தகுதியுடைய வேறு யாரையாவது ஊரார் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்வர். அம்பலகாரர் பொருள் குன்றி எவ்வளவு எளியராகப்போய்விடினும் அவரது உரிமைக்குப் பழுது வருவதில்லை. சில சமயங்களில் பெண்டிருங்கூட அவ்வுரிமையை வகித்து நடத்துவாராவர். ஒரு நாடு அல்லது நாட்டின் பகுதியில் (மாகாணத்தில்) உள்ள ஒவ்வொரு ஊர் அம்பலகாரரும் ஆண்டிற்கு ஒரு முறை கூடுவதுண்டு. இது நாட்டுக்கூட்டம் அல்லது மகா நாடு எனப்படும். நாட்டின் முதற்கரை அல்லது தலைக்கிராமத்திலுள்ள அம்பலகாரர், மற்றையூர்களின் தலைவர்களுக்கு மகா நாடு கூட நாள் குறிப்பிட்டுத் திருமுகம் அனுப்புவர். குறிப்பிட்ட நாளிலே நாட்டின் பொதுத்தலத்தில் கூட்டம் ஆரம்பமாகும்.

ஒவ்வொரு நாடு அல்லது நாட்டின் உட்பட்ட மாகாணத்திலும் ஏதேனும் ஒரு தெய்வம் இருக்கும். அத்தெய்வத்திற்குக் காப்புக்கட்டித் திருவிழாச்செய்யத் தீர்மானித்தற் பொருட்டாகப் பெரும்பாலும் நாட்டுக் கூட்டம் கூடும். ஆனால் அப்பொழுதே நாட்டின் உட்பட்ட கிராமப் பொது வழக்குகளெல்லாம் கொண்டுவரப்பெறும். ஏரி, குளம், வாய்க்கால், எல்லைப்புறம் என்பனபற்றியும் மற்றும் பலவகையாகவும் ஒரு கிராமத்திற்கு மற்றொரு கிராமத்துடன் ஏற்பட்டுள்ள பிணக்குகளெல்லாம் அப்பொழுது கொண்டுவந்து வாதிக்கப்படும். நாட்டுமக்கள் பெருந்திரளாகக் கூடுவதும் உண்டு. எனினும் அவர்கள் வேடிக்கை பார்ப்பதன்றி இடையே யாதும் பேசுதல் செய்யார். அம்பலகாரர்கள் மாத்திரமே பேசி முடிவு செய்தல்வேண்டும். வழக்கு மிகுந்துவிடுமேல் கூட்டம்

தொடர்ச்சியாய்ப் பலநாள் நடைபெறுவதுமுண்டு. எல்லா வழக்குகளும் யாருக்கும் மனத்தாங்கலின்றித் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட பின்னரே திருவிழா நிச்சயிக்கப்பெறும். நாட்டுக் கூட்டத்தின் தீர்ப்புகள் எல்லாம் எழுத்துமூல மன்றி வாய்மொழியாகவே யிருக்கும். பத்திர மெழுதிப் பதிவு (ரிஜிஸ்தர்) செய்தும் பிறழ்ச்சி மிகுகின்ற இக்கா லத்தில் இச்செயல் எவ்வளவு வியப்பைத்தருவதாகும்! வெறும வாய் மொழிக்கு முன்பு அவ்வளவு மதிப்பிருந் தது. வாய்மொழித் தீர்ப்பிற்கு யாவரும் கட்டுப்பட்டு நடந்துவந்தனர். இவ்வாறாக ஊர் வழக்குகளெல்லாம் அவ்வூர்த் தலைவர்களாலும், நாட்டு வழக்குகளெல்லாம் நாட்டுக் கூட்டங்களாலும் ஒரு காசும் செலவின்றி உண்மை கண்டு முடிவு செய்யப்பட்டுவந்தன. இப்பொ ழுதோ வழக்காளிகளிற் பெரும்பாலரும் தம் சொத்துக் களை யெல்லாம் இழந்து முடிவில் ஓட்டாண்டிகளாகிவிடு தல் காண்கின்றோம். சட்டத்திற் றேறி மன்றின்கண் ஏறி விடும் வக்கீற் கூட்டத்தினர்க்கு நாட்டிலுள்ள ஏழை மக்க ளின் நலத்தில் கருத்துண்டாவதில்லை. ஏழைகளுக்கு நன்மைசெய்ய அவர்களுக்கு எவ்வளவோ வன்மையுண்டு. அப்படியிருந்தும் யார் எக்கேடு கெட்டால் என்னென்று அவர்கள் வழக்குகளைப் பெருக்கவே முயலுகின்றனர். அவர்களுக்கு உண்மையாகவே உயர் நோக்கம் இருக்குமா யின் இப்பொழுதுள்ள வளவிற் பாதி யளவாகவேனும் வழக்குகள் குறைந்துவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை. இராஜ ராஜ தேவர் முதலான பழைய சோழ மன்னர்கள் காலத் தில் ஊர்தோறும் பஞ்சாயத்துகள் இருந்து, நாட்டின் ஆட்சி சிறிதும் வருத்தமின்றிச் செவ்வையாக நடைபெற்று வந்திருத்தலை அறிவிக்கும் கல்வெட்டுச் சாசனங்கள் எண்

விறந்தனவுள்ளன. அம்முறையானது நாளடைவில் அருகி வந்து இப்பொழுதுள்ள நிலைமை சம்பவித்திருக்கிறது. அரசாங்கத்தினர் சிற்சில இடங்களில் கிராமப் பஞ்சாயத்துகள் ஏற்படுத்திப் பார்க்கின்றனர். அவற்றின் தன்மையும், பயனும் இப்பொழுது விளக்கமாகச் சொல்லுதற்கில்லை. இந்தியாவிலுள்ள அரசியற் கிளர்ச்சியாளர்களில் ஒரு பகுதியார் தங்கள் கொள்கைகளில் பஞ்சாயத்துச் சபை ஏற்படுத்துவதும் ஒன்றாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். அஃது எவ்வளவு பயனளிக்குமென்பது பின்பே தெரியக்கூடும். அது நிற்க. கள்ளர் குலத்தினர்க்குப் பஞ்சாயத்தும், நாட்டுக் கூட்டமும் தொன்றுதொட்டுள்ள வழக்கமேயாதலின் அவர்கள் மீண்டும் அவைகளைக் காலத்துக்கேற்ற திருந்திய முறையில் ஏற்படுத்தி நடத்திக் கொண்டுவருவது எளிதேயாகும். அவ்வாறு நடத்திவரின் அவர்கட்கும், நாட்டிற்கும் எவ்வளவோ நன்மையுண்டு. அரசாங்கத்தினரும், பிறரும் அவற்றை ஆதரிக்கவே கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர். எல்லாவற்றிற்கும் ஒற்றுமையே இன்றியமையாதது.

இனி, நாடு காவலின் இயற்கையைச் சிறிது விளக்குதும்.

கள்ளர் குலத்து இப்பொழுது அரசராயும், குறுநில மன்னராயும் உள்ளாரது காவல் இங்கே எடுத்துக்காட்ட வேண்டுவதின்று. ஏனை நாட்டாண்மைக்காரரைப்பற்றியே இங்குக் கூறுவது. இன்னோர் பண்டு அரசராயும், குறுநில மன்னராயும் விளங்கியிருந்தமையாலும் அண்மைக்காலம் வரையில் குறுநில மன்னர்களாய் இருந்திருத்தலாலும் இவர்களது செல்வாக்கிற்குப் பிற வகுப்பி

னர் பெரிதும் கட்டுப்பட்டிருக்கின்றனர். ஒவ்வொரு நாட்டாண்மைக்காரர் அல்லது அம்பலகாரர் காவலில் பற்பல ஊர்கள் அடங்கியுள்ளன. உதாரணமாகத் தஞ்சை ஜில்லாவின் மேற்குப் பக்கத்தில் உள்ளவர்களில் காங்கய அம்பலகாரரை முதன்மையாகக் கூறலாம். அவர்கட்குச் சென்னபட்டினம் வரையில் காவற் கிராமங்கள் இருந்தன என்பர். அடுத்து, இராயமுண்டார், சோழகர், சோழங்க தேவர், மேல்கொண்டார், நாட்டரையர், செம்பிய முத்தரசு, வன்னிமுண்டார், கொடும்பு ராயர், கண்டியர் முதலானவர்களைக் கூறலாகும். இதிலிருந்து இன்னார் இன்னார்க்கு இன்னின்ன கிராமங்கள் என இவர்கள் பங்கிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனரென்பது விளங்கும். காவற் கிராமம் என்பதில் இவர்களுடைய உரிமையும், கடமையும் என்னவென்று பார்ப்போம். ஓர் அரசனுக்குக் குடிகள் வரி செலுத்துவது போன்றே கிராமத்தார்கள் இவர்கட்கு ஆண்டுதோறும் வரி செலுத்துவர். வரி தனித்தனியாகவேனும், கிராமத்தார் ஒன்று சேர்ந்து மொத்தமாகவேனும் செலுத்துவதுண்டு. மற்றும் அம்பலகாரர் வீட்டில் கல்யாணம் முதலிய நடக்குங் காலங்களில் காணிக்கை செலுத்துவதுமுண்டு. இவ்வுரிமையைப் பெற்றுக்கொள்ளும் அரசு காவலர் தமது காவலிலுள்ள ஊர்களில் எவ்வகையான களவும், கொள்ளையும் நிகழாமற் பார்த்துக்கொள்ளும் கடப்பாடுடையர். களவு நிகழாமற் பார்ப்பதென்றால் தாம் சென்று காத்து நிற்பதில்லை. ஆட்களை யனுப்பிக் காப்பதுமில்லை. தம் வலிமையாலும், ஆணையாலுமே பாதுகாப்பாராவர். இன்னருடைய அரசு காவலில் உள்ள ஊர் என்று தெரிந்தால்

திருடர்கள் அவ்வழிச் செல்லமாட்டார்கள். ஒருக்கால் ஏதேனும் களவு நிகழ்ந்துவிடின் கிராமத்தார் அம்பலகாரருக்குச் செய்தி தெரிவிப்பர். அம்பலகாரர் தம் ஆட்களைப் பல இடங்கட்கும் அனுப்பிக் களவுபோன பொருளை எவ்வாற்றாலேனும் மீட்டுக் கொடுப்பர். சில சமயங்களில் அம்பலகாரர் தம் கைப்பொருள் செலவு செய்தும் மீட்க நேரும். இதில் கிராமத்தார்க்கு எவ்வளவு நன்மை யிருக்கிறதென்று பாருங்கள். சில சமயங்களில் அரசு காவலர் சிலர் தவறான வழிகளில் நடத்தலும் நிகழக்கூடியதே. அது குறித்து அம்முறையே வெறுக்கத்தக்கதாகாது. தற்காலத்தில் நாட்டின் சாதாரணப் பாதுகாப்புக்குப் போலீசுப் படை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நூற்றில் தொண்ணூறு ஊர்களுக்கு அதன் சம்பந்தமே யில்லை. அவ்வூர்களில் ஏதேனும் நிகழ்ந்துவிட்டால் அவர்கள் நகரங்களிலுள்ள அதிகாரிகட்குத் தெரிவிக்க, அன்னோருத்தரவைப் படிப்படியாகப் பெற்றுப் போலீசுக்காரர் வந்து பார்த்து ஏதேனும் எழுதிக்கொண்டு போகின்றனர். கல்வி யறிவு குறைந்தோராய்ச் சிறிய சம்பளத்திற்கு ஊழியஞ்செய்கின்ற அவர்களால் எவ்வளவு நன்மையை நாம் எதிர்பார்க்கமுடியும்? இதனோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுதுதான் பழைய அரசு காவலின் பயன் விளங்கா நிற்கும். அம்பலகாரர்கட்கு அன்னோர் காவலுட்பட்ட கிராமத்து மக்கள் தாம் ஆண்டுதோறும் செலுத்தும் வரி முதலியவற்றைக் குறிப்பிட்டுப் பட்டயங்களும், முறிகளும் எழுதிக் கொடுத்திருக்கின்றனர். அரசாங்கத்தினர் அவற்றில் பல பட்டயங்களைக் கைப்பற்றி விட்டனரென்றும், பட்டயம் பெற்றிருந்த சிலரிடம் அவைகளை வாங்கிக்கொண்டு, அவர்கட்கு உபகாரச் சம்பளம்

கொடுத்து வந்திருக்கின்றனரென்றும் அறிகின்றோம். தாங்கள் பரம்பரையாக அடைந்து வந்த வருவாயை இழந்த காரணத்தால் அம்பலகாரரிற் சிற்சிலர் தத்தம் பெருந்தன்மையை இழக்கவும் நேர்ந்தது. இப்பொழுது பெரும்பான்மை அரசு காவல் ஒழிந்துவிட்டது. சிற்சில இடங்களில் பழமையை நினைவுகூர்ந்து அன்புபற்றி ஒருவகையான சம்பந்தம் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இனி, அம்பலகாரர்கள் அரசு காவல்முறையை நாடுவது பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. இவர்கள் தம்முடைய நிலங்களை நன்கு பயிரிட்டுத் தம் உழைப்பினால் வருகின்ற பொருள் கொண்டு தம் வாழ்க்கையை நடாத்தி ஏனையர்க்கும் இயன்ற உதவிசெய்துகொண்டு அறநெறியில் நிற்பார்களாயின் எவ்வளவோ சீரும் சிறப்பும் எய்துவார்கள். பழைய நாளில் இவர்கள் அரசு காவல் முறி பெற்றமைக்குச் சில சான்றுகள் காட்டி இவ்வதிகாரத்தை முடிப்போம். பின் வருபவை, விண்ணனூர்ப்பட்டி, திருவாளர் மு. கந்தசாமிச் சோழங்கதேவர் அவர்களிடமிருந்து எமதருமை மாணவர் திரு. வீ. உலகதாசக்கோடேம்புராயர் வாயிலாகக் கிடைத்த பழைய (ஏறக்குறைய இருநூறு ஆண்டுகளின் முந்திய) ஏடுகளிற் கண்டவை.

1. 'ஈசுவர௵ ஆனிமீ' கஉ வாலிகொண்டாபுரம் சீமை வெண்பா நாட்டில் கூரையூரைச் சேர்ந்த வடவின்னம் பூண்டியிலிருக்கும் இருசப்ப நாயனார், முத்துக் கருப்ப உடையார் நாங்களிருவரும் ஏரிமங்கல நாட்டில் விண்ணனூர்ப்பட்டியிலிருக்கும் பலபத்திரச் சோழகனார் குமாரர் குஞ்சான் சோழகனார்க்கு மேன்காவல் பொறுப்பு முறிகொடுத்தபடி. முறியாவது.—வடவின்னம் பூண்டி மாகாணத்தில் ரயத்து உடையார் கிராமம் உட்பட நம்

முடைய கிராமம் ௧௨. இந்தப் பன்னிரண்டு கிராமத்துக்கும் வருடம் ஒன்றுக்குப் பொறுப்பு கெட்டி ௧௨ பொன் கொடுத்துக்கொண்டு வருவோமாகவும். இந்த மேன் காவல் கல்லுங் காவேரி புல்லும் பூமி உள்ளவரை ஆண்டு அனுபவித்துக்கொண்டு சுகத்திலே யிருப்பீராகவும்.'

2. 'அக்ஷய௵ தைமீ ௭௨ முத்துலிங்க ரெட்டியார் கிராமமான துறைமங்கலம் அகரங்குடியான (பொளை)? துறைமங்கலத்தில் இருக்கும் லெட்சுமண ரெட்டியார், நல்லப்ப ரெட்டியார், காளத்தி ரெட்டியார், எறம ரெட்டியார், பூசாரி சின்னத்தம்பி உடையார், கலிதீர்த்த உடையார், ரெட்டைப்பச்சை உடையார், அகரத்திலிருக்கும் மகா சனங்கள் கொண்டையா, நரசய்யா, லிங்கய்யா, மன்னக்கோன், மாலைக்கோன், பெருச்சிக்கோன் நாங்கள் அனைவரும் ஏரிமங்கல நாட்டிலிருக்கும் கருத்தக்காங்கயர், வேலாயுதச் சோழகர் இவர்களுக்கு மேன் காவல் முறி யெழுதிக்கொடுத்தோம். இதற்கு வருடம் ஒன்றுக்குப் பொறுப்பு மதுரைச் சக்கரம் ௰. இந்தப் பத்துப் பொன்னுக்குக் கறுத்தக்காங்கயர் பாதிக்கு ஐந்து பொன்னும், வேலாயுதச் சோழகர் பாதிக்கு ஐந்து பொன்னும் ஆகப் பத்துப்பொன்னும் வருஷாவருஷம் கொடுத்து வருவோமாகவும். இந்தப்படிக்குச் சம்மதித்து நாங்களனைவரும் காவல் முறி கொடுத்தோம். சாக்ஷிகள்:—சிறுவாச்சூர் நல்லப்ப ரெட்டியார், பெருமயிலூர் நல்லப்ப ரெட்டியார்...நாட்டுக்கணக்கு ரெங்கநாத பிள்ளை'.

3. 'தாது௵ வைகாசிமீ ௧௩௨ ஏரிமங்கல நாட்டிலிருக்கும் கறுத்தக் காங்கய அம்பலகாரர், கீழத்துவா குடியைச் சேர்ந்த செங்கிபட்டியிலிருக்கும் ஒக்கைய மேல்கொண்டார் அம்பலகாரர், கருவிப்பட்டியிலிருக்கும்

இராமைய மேல்கொண்டார் அம்பலகாரர் இவர்களுக்குக் கூகையூர்ச்சீமை நாட்டார் செகநாத உடையார், மற்றுமுள்ள உடையார் கிராமத்துக் குடியானவர்கள் ஆகிய நாங்கள் மேன் காவல் பட்டயம் எழுதிக் கொடுத்தோம். மேன் காவலாவது.—கூகையூர், மாமாந்தூர், வீர பயங்கரம், கருந்துளகுறிச்சி இந்தக் கிராமம் நான்குக்கும் பொறுப்பு மதுரைச் சக்கரம் பொன் உய. செந்துஅளம்பளம், கிருஷ்ணபுரம், பெருமாள் பாளையம் சித்தேரி, நரையூர், வடபாதி, அரசங்குடி. சிறுபாக்கம், உறத்தூர், திருவாலந்துறை, பசும்பலூர், பாதாங்கி, ஐயனூர் பாளையம், பில்லங்குளம், சிறுநிலா, பெருநிலா, பட்டாக்குறிச்சி, வடகரைபாதி, மாவிலிவகை, ஆண்டியமடம் ஆகிய இருபது கிராமத்துக்கும் பொறுப்பு மதுரைச் சக்கரம் பொன் கூய. இந்த இருபது கிராமம் உட்பட கிராமம் இருபத்து நான்குக்கும் பொறுப்பு மதுரைச் சக்கரம் பொன் ராய. இந்தப்படிக்குச் சம்மதித்து மேன் காவல் பட்டயங் கொடுத்தோம்......இதற்குச் சாட்சி:—சிகம்பூர் பெரிய உடையார், சிறு மதுரை திருமேனிப் படையாச்சி.

———

ஆரும் அதிகாரம்.

நன்மக்கள், தற்கால நிலைமை, சீர்திருத்தம்.

கள்ளர் அல்லது அரையர் குலத்தவர் அரசராயும், குறுநில மன்னராயும், அமைச்சராயும், படைத்தலைவரா யும் தொன்றுதொட்டு இருந்துவந்திருப்பது முன்பு காட் டிய வரலாறுகளானே அறியலாகும். இங்ஙனமே சிறந்த பத்தர்களும், ஞானிகளும், புலவர்களும், வள்ளல்களும் ஆக எண்ணிறந்த பெரியோர் இக்குலத்தில் இருந்திருக் கின்றனர்.

பெரியபுராணத்திற் கூறப்பட்ட திருத்தொண்டர்க ளில் கூற்றுவர், நரசிங்கமுனையரையர், ஐயடிகள் காடவர் கோன், கழற்சிங்கர், மெய்ப்பொருளார் ஆகிய ஐவரும் இக்குலத்துக் குறுநில மன்னராவர். திருமால் அடியா ருள் ஒருவரும், பெரிய திருமொழி முதலிய ஆறு சிறந்த பிரபந்தங்களியற்றி நான்கு கவிப்பெருமாள் என்னும் பட் டம் பெற்றவரும், திருவரங்கத்திற் பல திருப்பணிகள் இயற்றிய பெரியாருமாகிய திருமங்கையாழ்வார் இவ் வகுப்பினரென்பது பிரசித்தம். இவர் திருமங்கை யென் னும் நாட்டிலே தோன்றிய சிற்றரசராகலின் திருமங்கை மன்னன் எனவும் கூறப்படுவர். இவருடைய பாசுரங்களி னால் இவருக்குரியவாக அறியப்படுகின்ற பரகாலன், கலி கன்றி முதலிய பெயர்களிலிருந்து இவருடைய வீரமும், நேர்மையும் முதலியன நன்கு விளங்கும். நல்லறிவுடை

யார், இவரது வரலாற்றிற் கலந்துள்ள புனைந்துரை களை நீக்கி உண்மை காணற்பாலராவர். இவ்வாழ்வாரது பெருமை அளவிட்டுரைக்கற்பாலதன்று. திருவேங்கடத்தையாண்ட முனித்தொண்டைமானுக்குத் திருவேங்கடமுடையான் சங்காழி நல்கியதாயும், அத்தொண்டைமான் திருமகளாராய அலர்மேல்மங்கையாரைத் திருமணஞ்செய்ததாயும் திருமலை மான்மியம் கூறுகின்றது. முனையதரையன் என்பான் ஒருவன் வீரசோழனுக்குத் தண்டத்தலைவன் என்றும், திருமால் பத்தியிற் சிறந்தவனென்றும் திருக்கண்ணபுர புராணம் கூறுகின்றது. முனையதரையன் பொங்கல் என்று இவன் பெயரால் வழங்கும் திருவமுதே இவனது பத்தியின் மேன்மையைப் புலப்படுத்தும். காடுவெட்டியின் சிவபத்தி மேன்மையைத் திருவிளையாடற் புராணத்தால் அறியலாகும். இவ் வரலாறு முன்பு கூறப்பட்டுளது. இக்குலத்துக் கருணாகரத்தொண்டைமான் என்பான் ஒருவன் அரசற்கு அமைச்சனாயிருந்து, திருவாரூரில் தியாகேசரது திருவடியிற் கலந்தானென்று வரலாறுண்டு. தியாகேசருடைய விருதாவளித் திருநாமங்களில் கருணாகரத் தொண்டைமான் என்பதும் ஒன்றாக இருத்தலினாலேயே அவனது அன்பு முதிர்ச்சியை அறியலாகும்.

> 'அருணயத் தொண்ட ரனைவருந்தா னென்னுங்
> கருணையைப் பார்முழுதுங் காணத்—திருவடிக்கீழ்
> மன்னும் கருணா கரத்தொண்டை மான் வந்தான்
> என்னுந் திருச்சின்னத் தெம்பிரான்.'

என்று திருவாரூருலாக் கூறுவது காண்க. திருவரங்கத்தில் சிற்றரசராயிருந்த அகளங்க நாட்டாள்வார் என்பார் இராமாநுசரது சீடரென்றும், சிறந்த பத்தரென்றும் முன்பே காட்டியுள்ளாம்.

மூத்ததரையர், முனையதரையர், செழியதரையர், பல்லவதரையர் என்றாற்போலப் பல பட்டப்பெயர்கள் தரையர் என்னும் பெயருடன் சேர்ந்து கள்ளர்களுக்கு வழங்குகின்றனவென்றும், 'இரவலவா......திருவேங்கட நாதா' 'தேன்பிறந்த......பிறந்தான்முன்' என்னும் பாட்டுக்களாற் குறிக்கப்படும் திருவேங்கடநாதர் என்னும் வள்ளல் கள்ளர் குலத்தில் செழியதரையர் என்னும் பட்டமுடையவ ரென்றும், பாண்டிநாடு பஞ்சமுற்றபொழுது சங்கப்புலவர்களை வரவழைத்து ஆதரித்தவனும், சோழநாட்டவனும் ஆகிய ஆலஞ்சேரி மயிந்தன் என்னும் உபகாரியும் இக்குலத்தவனே யென்றும், இக்குலத்தவரைக்குறித்து மூவரையர் வண்ணம் என்பதொரு பிரபந்தம் உண்டென்றும், இக்குலத்தவரில் பல சிறந்த தமிழ்ப்புலவர்களுண்டென மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் அடிக்கடி பாராட்டிக் கூறுவதுண்டென்றும் மகாமகோபாத்தியாய உ. வே. சாமிநாத ஐயரவர்கள் இளங்காடு நற்றமிழ்ச் சங்கத்தின் ஓர் ஆண்டு விழாவில் தலைமை வகித்தபொழுது கூறியுள்ளார்கள்.

நன்னூலின் தொல்லுரையாளரான மயிலைநாதரால் 'இந்தப்பத்தெச்சமும் புவி புகழ் புலமை அவிநயனாருட்டண்டலங்கிழவோன்றகைவரு நேமி யெண்டிசை நிறைபெயர் இராச பவித்திரப்பல்லவதரையன் பகர்ச்சி யென்றறிக' என்று சிறப்பித்தோதப்பெற்ற அவிநய உரையாசிரியராகிய பல்லவதரையரும், அகப்பாட்டுரைகாரரான பால்வண்ணதேவன் வில்லவதரையனார் என்பாரும் கள்ளர் குலத்தினரென்பது தேற்றம்.

மிக அணித்தாய காலத்திலும் இவ்வகுப்பில் கற்றோர் பலர் இருந்திருக்கின்றனர். தத்தனூரிலிருந்த அண்ணு

சாமி நாட்டாள்வார் திருவானைக்காமீது ‘ திருவெண்ணாவற் கோவை ’ என ஓர் அகப்பொருட்கோவை பாடியுள்ளார். தத்தனூரிலிருந்த கனகசபைச் சர்க்கரையப்ப நாட்டாள்வார் ‘பிரம்பைக்கோவை’ என ஓர் அகப்பொருட்கோவை பாடியுள்ளார். செங்கரையூரிலிருந்த குழந்தைக்களத்து வென்றார் ‘ பஞ்சாட்சர மும்மாலையந்தாதி’ என ஓர் அந்தாதி பாடியுள்ளார். அதற்குச்சாத்துக்கவியளித்த சோடசாவதானம் வேலாயுதக் கவிராயர், சோடசாவதானம் சரவணப்பெருமாள் கவிராயர் முதலிய புலவர்கள் களத்து வென்றாரைப் பெரிதும் புகழ்ந்து பாடியிருக்கின்றனர். பிரம்பூரிலிருந்த நடராசச்சர்க்கரையப்ப நாட்டாள்வார் ‘ திருவையாற்றந்தாதி ’ என்னும் பிரபந்தம்பாடி, மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் முன்பு படித்துக்காட்டி, பிள்ளையவர்களாலும், தியாகராசச் செட்டியாரவர்களாலும் சாத்துக்கவியளிக்கப் பெற்றனர்.

மகா வித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பாடியது :

மறைமுடிவாழ் மாதேவன் வண்செவிக்கண் வாக்கு
நறையெனநூ லோர்ந்தநடராசன்—பிறைநுதலார்
கையாற்றந் தாதிவர்பூவ கஞ்சந் திகழ்கழனி
யையாற்றந் தாதியுரைத் தான்.

தியாகராசச் செட்டியாரவர்கள் பாடியது :

மன்னு திரு வையாற்றின் வாழ்பரம னார்செவிக்குத்
துன்னு மருளுமையின் சொல்லாகும்—நன்னூல்கள்
கற்றாதினிதோர் நடராசன் சொல்யமக
வந்தாதி யென்னுமது.

பூண்டி வீரையா வாண்டையார் திருப்பூவண நாதர் மீது தோத்திரங்கள் பாடியிருக்கின்றனர். இளங்காடு,

உறத்தூர், கடையக்குடி, நடுக்காவேரி முதலிய இடங்களில் தமிழ்ப்புலமையுடையோர் சிற்சிலர் இருந்திருக்கின்றனர். சில ஆண்டுகளின்முன் அன்னம் பட்டீயத்திற்கு விளக்கம் எழுதி 'தருக்கவிளக்கம்' என வெளிப்படுத்திய சோமசுந்தரம் பிள்ளையும் இவ்வகுப்பினரே. பொது வாக இக்குலத்தவர் தமிழிலே அளவுகடந்த ஆர்வமும் பற்றுமுடையர் என்று கூறுதல் பொருந்தும்.

மூன்றுண்டின்முன் இவ்வுலகில் புகழுடம்பை வைத்துச்சென்றாரும், கல்வியிலும், வண்மையிலும், நற்குணத்திலும் மிக்காரும், அரசஞ்சண்முகனார், பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர், ஜி. சதாசிவவிஞ்சைராயர், சர்க்கரை இராமசாமிப்புலவர், மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர், மகோபாலகிருஷ்ணையர், வி. சாமிநாதப்பிள்ளை, முத்துசாமி ஐயர், சேதுராம பாரதியார் முதலிய எண்ணிறந்த புலவர்களாற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்தாரும் ஆகிய அரித்துவாரமங்கலம் கோபாலசாமி ரகுநாத இராசாளியார் இக்குலத்தவரென்பது யாவரும் அறிவர். சோழவந்தான் சண்முகம் பிள்ளையவர்களால் எழுதப்பட்ட தொல்காப்பியப்பாயிரவிருத்தி என்னும் புத்தகம் இராசாளியாரவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்ட தென்பதை அதன்முகவேட்டினின்றும் அறியலாகும். மற்றும் பிள்ளையவர்கள் அப்புத்தகத்தில் நன்றிகூறல் என்னும் பகுதியில் இராசாளியாரைக்குறித்துக் கூறியிருப்பது நோக்கத்தக்கது. அது,

"பின்பு சுவாமிகள் கட்டளைப்படி முறையே பாயிரவிருத்தி முதலாயின அச்சிடுமாறு கருதிக் குரோதிஞு தைமீ தஞ்சை சென்றேன். சென்று வேலை தொடங்கிய பின்னுட் சரங்கண்டு உணவொழித்துக் கிடைப்

படுத்திற்றுகலின் அச்சிடு முயற்சியும் நின்றது. அக்காலை, எனக்கு மிக்க நண்பினரும், வடமொழி தென்மொழி ஆங்கில நூலாராய்ச்சியே பொழுதுபோக்கும் விளையாட்டாகவுடையாரும், வைத்திய நூற் பயிற்சியும் அநுபவமும் உடையாரும், பிரபு சிகாமணியும், வள்ளலும் ஆகிய அரித்துவார மங்கலம் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ வா. கோபாலசாமி ரகுநாத ராசாளியாரவர்கள் என்னைத் தம்மூர்க்கழைத்துச் சென்று, பல நன்மருத்துவரைக்கொண்டு மருந்தளித்தும், வேதமுணர்ந்த அந்தணரைக்கொண்டு கிரகசாந்தி முதலாயின செய்தும் பிணிதீர்த்து, வெண் பொற்காசு மூன்னூற்றின் மேலாக என்னிமித்தம் செலவு செய்ததுவுமன்றி, அப்பொழுது தேகவன்மை யெனக்கின்மையால் தமக்குள்ள இன்றியமையாதனவாகிய உலகியல் பலவற்றையுங் கருதாமல் தாமே பரிசோதித்தும், பிறரைக் கொண்டு பரிசோதிப்பித்தும் இப்புத்தகத்தைப் பதிப்பித்து முடித்துப் பேருதவி புரிந்தார்கள். அவர்கள் செய்த உதவியேயன்றிக், குணமாட்சியும் பண்ணுடனிருந்து பழகித் தெரிந்தேனுகலின் அவர்களது நட்பை எழுமையும் மறப்பேனல்லேன்" என்பது.

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் எழுதி வெளியிட்ட இராசாளியாரவர்களது வாழ்க்கை வரலாறு:

"கல்வியறிவொழுக்கங்களிலும் வண்மையிலும் மேம்பட்டு விளங்கிய இப்பெருந்தகையார் பிரமோதூத ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் 17ம் நாள் அரித்துவார மங்கலத்தில் பெருநிலக்கிழமை யுடைய ஓர் பிரபலக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இவர் இளம்பருவத்தில் கும்பகோணத்திலுள்ள ஆங்கிலப் பாடசாலையில் மெற்றிக்குலேஷன்

வகுப்பிற் படித்துக்கொண்டிருந்தவர், அப்பொழுதே குடும்பபாரம் பொறுக்க நேர்ந்தமையின் படிப்பை விடுத்து ஊருக்கு வந்துவிட்டார். எனினும் கல்வியில் இவருக்கிருந்த விருப்பம் மேன்மேலும் வளர்ந்தே வந்தது. தமது பன்னிரண்டாம் வயதிலிருந்தே யோக நூல்கள் படிக்க வேண்டுமென்னும் அவாவுடையராய் அவற்றைத்தேடிப் படித்தும், பெரியோர்கள் பலரை உசாவியும் யோகநுட்பங்களைத் தெரிந்துவந்ததோடு, யோகப் பயிற்சியும் ஓரளவு செய்து வந்தாரெனத் தெரியவருகிறது. திருமந்திரம் முதலிய யோக நூல்களிலிருந்து ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பாடல்கள் இவருக்குப் பாடமுண்டு. மருத்துவ நூல், சோதிட நூல்களிலும் இவருக்குப் பயிற்சியுண்டு. வடமொழிப் பயிற்சியும் பெற்றிருந்தார். சிறு பருவந்தொடங்கியே சிறந்த வொழுக்கமும், தெய்வ பத்தியும், உபகாரத்தன்மையும் உடையராயிருந்தாராகலின், இவரது வாழ்க்கை தூய்மையும், பெருமையும் வாய்ந்ததென்பது தேற்றம். மதுரையில் தமிழ்ச்சங்கம் நிறுவப்பெற்றது இவருக்குத் தமிழில் மிக்க ஆர்வமும், பயிற்சியும் உண்டாதற்கு ஏது நிகழ்ச்சியாயிருக்க, திருவாளர் பொன். பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள், அரசஞ் சண்முகனார் முதலிய பலருடைய நண்பு அவற்றைப் பெரிதும் வளர்த்துவருவதாயிற்று. அக்காலந்தொடங்கியே மதுரை முதலான இடங்களில் சங்கங்கள் கூடும்பொழுதெல்லாம் தவறாது செல்வதும், புலவர்களோடு அளவளாவி யின்புறுவதும், தமிழ் நூலாராய்ச்சி செய்வதும், பெருஞ்சொற்களியற்றுவதும் இவர் கடப்பாடாகக் கொண்டிருந்தார். பலவூர்களிலுள்ள பல சங்கங்களில் இவர் தலைமை வகித்தும் சொற்பொழிவுகள் புரிந்து மிருக்கின்றனர். பிரணவம்;

யோகம் என்ற பொருள்களைக்குறித்து மூன்று நான்கு மணிநேரங்கள் அருமையாகப் பேசி யிருக்கிறார்.

ஓராண்டு, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஆண்டுவிழாவைத் தஞ்சையில் மிகவும் சிறப்பாக நடத்திவைத்தார். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் நிறைவேற்றற் கழக உறுப்பினராகவும், எம் சங்கத்தின் புரவலராகவும், மற்றும் பல சங்கங்களின் தொடர்புடையராகவும் இருந்திருக்கின்றனர். தம் மரபினராகிய கள்ளர் குலமக்கள் கல்வி முதலியவற்றில் மேம்பட்டுத் தம் பழம்பெருமையின் நழுவாதிருக்கவேண்டு மெனக்கருதி **இந்திரகுலாதிபர் சங்கம்** என ஓர் சங்கம் நிறுவி நடத்திவந்தார். தஞ்சை ஜில்லா போர்டிலும் தாலூகா போர்டிலும் பல ஆண்டுகள் உறுப்பினராய் இருந்துளார். தம்முடைய ஊரில் நூல் நிலையம், மருத்துவ நிலையம் முதலியன ஏற்படுத்தி வைத்தார். அறத்திற்கு மிகுதியான நிலம் எழுதி வைத்தார். நமது பெருமாட்சி பொருந்திய ஐந்தாம் ஜார்ஜ் அரசர் பெருமான் டில்லிமாநகரில் முடிசூடிக்கொள்ளும் அமையத்துச் சென்று தரிசித்து வந்தார். திருவாவடுதுறை ஆதீனத் தலைவரவர்களைத் தம்மூருக்கு எழுந்தருள்வித்துப் பூசித்து அவர்கள் உவந்தளித்த பொற்கடகங்களும் பெற்றார். தமிழ்ப்புலவர்களிடத்தில் இவருக்கிருந்த அன்பு அளவிட்டுரைக்கற்பாலதன்று. இவர்போன்று புலவர்களை உபசரிப்பவர் உலகில் மிக அரியரென்றே சொல்லவேண்டும். அரசஞ்சண்முகனர், பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் முதலிய புலவர் பலர் இவர்பால் மிக்க உதவிபெற்றுள்ளார்கள். இவர்மீது எத்தனையோ புலவர்கள் பாடிய பாடல்களும் உள்ளன. பிற வனிதையரைப் பெற்ற தாயெனவும், பிறர் பொருள் எட்டியே யெனவும், பிறர்

வசையுரைத்தல் பெருமையன் றெனவும் கருதியவர். 'ஈதல் இசைபடவாழ்த லதுவல்ல—தூதியமில்லை யுயிர்க்கு' என உணர்ந்தவர். சுருங்க உரைக்கின் இவர் தம்பால் ஒன்று வேண்டினர்க்கு மறுத்தறியாத வண்மையும், இன்னல் கருதிக் கண்ணீர் ஒரு துளியும் விடாத திண்மையும், திருமாலின் திருவடிகளிடத்தில் வைத்த பத்தியின் உண்மையும் உடையவராவர். இப்பெற்றியமைந்த இவ்வாண்டகை தம் சுற்றத்தார்களும், நண்பர்களும், புலவர்களும், மற்றும் தம் ஆதரவு பெற்றிருந்தோர்களும் ஆகிய எண்ணிறந்தோர் அளவற்ற வருத்தமுறத் தமது ஐம்பதாம் வயதில் சித்தார்த்தியாண்டு பங்குனித்திங்கள் உ௫-ம் நாளில் இராமநாமம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபடியே தம் பொன்போலும் அழகிய உடம்பை விடுத்துப் பரந்தாமனுலகெய்தினர்" என்பது.

இனி, நூலாராய்ச்சியும், பிரசங்க ஆற்றலும், செய்யுளியற்றும் திறமையும் வாய்ந்த சில தமிழ்ப் புலவர்கள் இப்பொழுதும் இக்குலத்தில் இருக்கின்றனர். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தார் நடத்திவரும் பிரவேச பண்டிதர், பாலபண்டிதர், பண்டிதர் என்னும் முத்திறப் பரீக்ஷையிலும் முதன் முதலாக முதன்மையுறத் தேறிப் பொற்பதக்கமும், பொற்றோடாவும் பரிசு பெற்றவர் இவ்வகுப்பினரே. சில ஆண்டுகளின் முன்பு பெருமையுற்று விளங்கிய ஜனாநுகூலன் என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியரும், பாஸ்கர சேதுபதி மகாராஜா அவர்களின் ஆதரவுபெற்று உலக நிகழ்ச்சிகளுடன் தமிழின் அருமை பெருமைகளையும், சைவசித்தாந்த உண்மைகளையும் பல ஆண்டுகளாக நாடு எங்கும் பரப்பிப் பெருமையுற்றுவந்த நாகை நீலலோசனி என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகிய புலவர் சிகாமணி

யும் இவ்வகுப்பினரேயாவர். காலேஜிலும், ஹைஸ்கூல்களிலும் இவ்வகுப்பினர் பலர் தமிழாசிரியராய் இருக்கின்றனர். இவ்வகுப்பினரில் ஆங்கிலங் கற்று வேறு துறையில் சென்றவர்களும் தமிழ்ப்பற்று மிக்குடையார் என்பதற்கு, திவான் பகதூர் S. பவானந்தம்பிள்ளையவர்கள் தமிழ்ப்புலமை யுடையராயும், தமிழ்க்கழகங்களின் உறுப்பினராயும் இருப்பதுடன் தொல்காப்பியம், இறையனாரகப்பொருள், யாப்பருங்கல விருத்தி முதலிய அரிய நூல்களை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி வருதல் தக்க சான்றாகும்.

இங்ஙனம, தமிழ்ப்பற்று மிக்குடைய இக்குலத்தினர் பண்டுதொட்டுத் தமிழ்ப்புலவர்களை யாதரித்து அவர்களால் புகழ்ந்து பாடப்பெற்று வந்திருக்கின்றனர். புதுக்கோட்டை மன்னர் முதலாயினோர் பரிசு பெற்றுளோரை இங்கெடுத்துக் கூறுதல் மிகை. அஷ்டாவதானம் வேலாயுதக் கவிராயர் காங்கயன்பட்டி, ஆச்சான்பேட்டை, பிரம்பூர், சிராளூர் முதலிய இடங்களிலிருந்த கள்ளர் குலப் பிரபுக்களிடம் பெரும் பரிசில்கள் பெற்று, அவர்கள்மீது பல பிரபந்தங்களும், தனிநிலைக் கவிகளும் பாடியிருக்கின்றனர். இங்ஙனம் பாடியோர் மற்றும் பலர்.

இனி, இக்குலத்தவர் பண்டு தொட்டுச் செய்துவந்திருக்கும் அறங்கள் மிகப்பலவாம். தமிழ் நாட்டிலுள்ள எத்தனையோ கோயில்களுக்குத் திருப்பணி செய்தும், மானியம் விடுத்துமிருக்கின்றனர். மடங்கள் கட்டியுள்ளனர். அன்ன சத்திரங்களும், தண்ணீர்ப் பந்தல்களும் ஏற்படுத்தி யிருக்கின்றனர். குளங்கள் வெட்டி யிருக்கின்றனர். இவர்களில் தொண்டைமான் குடும்பத்தினர் மாத்திரமே செய்திருக்கும் அறங்களுக்கு ஓர் எல்லை இல்லை.

திருவாரூர், வைத்தீசுவரன் கோயில், திருச்செங்காட்டங்குடி, ஆளுடையார் கோயில், மதுரை, திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழனி, திருக்குற்றாலம், பாவநாசம் என்னும் இத்தலங்களிலும், மற்றும் பல விடங்களிலும் இவ்வகுப்பினருடைய மடங்கள் இருக்கின்றன. பூண்டி வாண்டையார் அவர்கள் அன்ன சத்திரம் ஏற்படுத்தி நாள்தோறும் பல்லோர்க்கு உணவளித்து வருகின்றனர். தஞ்சைப் பக்கத்திலே அந்தலை, இளங்காடு முதலிய ஊர்களிலிருந்த செல்வர் பலர் சத்திரமும் தண்ணீர்ப் பந்தரும் ஏற்படுத்தி வைத்தனர். பூண்டி வாண்டையார் அவர்களும், உக்கடைத்தேவர் அவர்களும் தஞ்சையில் தருமவைத்தியசாலை (ஆஸ்பிடல்) ஏற்படுத்துதற்குப் பெரும்பொருள் உதவியிருக்கின்றனர். மற்றும் அவர்கள் ஆண்டுதோறும் ஆயிரக்கணக்கான ஆட்களை யுதவித் திருவிடைமருதூர்த் திருத்தேரை எழுந்தருளச் செய்கின்றார்கள். அப்படியே அவர்களுடைய ஆட்களாலும் மற்றும் பலருடைய ஆட்களாலும் பல தலங்களின் திருத்தேர்கள் எழுந்தருளுகின்றன.

சிலகாலத்தின் முன்பு இவர்களிலே சிலர் சிவஞானிகளாய் விளங்கினரெனத் தெரிகிறது. இப்பொழுதும் சிவபூசனையே உருவெடுத்தாற்போல் விளங்கும் ஒரு பெரியாரிருப்பதும், அவர் திருவையாற்றில் திருமடங்கட்டி ஒவ்வொரு சைவப் பெரியார் திருநாளிலும் குருபூசையும், சமாராதனையும் புரிந்து வருவதும் பலர் அறிவர்.

இனி, சோணாட்டிலே இன்னோர் அடைந்திருந்த பொது வாழ்க்கை நிலையைக் கவனிப்போம். இவர்களிலே பல சமீன்தார்களும் சில ஆயிரவேலியாளர்களும் இருந்

தலை முன்பு குறிப்பிட்டோம். மற்றும் முப்பது நாற்பது குடும்பங்கள் நூறு வேலி, இருநூறு வேலி நில முள்ளன வாக விளங்கின. இக்குலத்தவரில் ஏறக்குறைய எல்லோருமே நிலக்காரர்களா யிருந்திருக்கின்றனர். இந்திய தேசத்திற்கே நெற் களஞ்சியம் என்று சொல்லப்படும் தஞ்சை ஜில்லாவின் பெரும் பாகம் இவர்கட்கு உரியதா யிருந்தது. இவர்களிற் சிற்சிலர் அரசர்கள் பால் பல்லக்கு முதலிய விருதுகள் பெற்றிருக்கின்றனர். பல குடும்பங்களில் ஆடவர்களும், பெண்டிர்களும் பல்லக்குகளிற் செல்லும் வழக்கமுடையரா யிருந்திருக்கின்றனர். இவர்கள் மிக்குள்ள ஊர்களிலெல்லாம் வேறு எவ்வகுப்பினரும் இவர்களில் தலைவரா யுள்ளார்பால் தங்கள் வழக்குகளைச்சொல்லித் தீர்த்துக்கொள்ளுதல் வழக்கமாகவுள்ளது. இவர்கள் தொகை மிகுந்துள்ள ஊர்களில் தலைவர்களாயிருப்போரும் இவர்களே. தாழ்ந்த அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரென்போர் இவர்களிடம் ஊழியஞ் செய்தலைத் தமக்கு மேன்மையாகக் கொண்டு பாராட்டுவர். இவர்களும் அவர்கட்குக் குடியிருக்க நிலங்கொடுத்தும், கல்யாணத்திற்குத் தாலி செய்து கொடுத்தும், மற்றும் நன்மை தின்மைகட்கு வேண்டுவன புரிந்தும் அவர்களை அன்புடன் ஆதரிப்பார்கள். கல்யாண முதலிய பழக்க வழக்கங்களில் இவர்கட்கும் வெள்ளாளர் முதலிய பிற வகுப்பினர்க்கும் இந்நாட்டில் யாதும் வேற்றுமை காணப் படுவதில்லை.

மதுரைப் பக்கத்திலுள்ள கள்ளர்கட்கும் தஞ்சைப் பக்கத்தி லுள்ளோர்க்கும் பழக்க வழக்கங்களில் இருக்கிற வேற்றுமையைத் தஞ்சை ஜில்லாக் கெசட்டியர் முதலியன

அறிவிக்கின்றன. இவர்கட்கும் அவர்கட்கும் இதுவரை எவ்வகையான சம்பந்தமும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. மதுரையிலுள்ளோர் விதவை மணம், அறுத்துக்கட்டுதல் முதலிய வழக்கங்களும் உடையவர்களாம். விதவை மணத்தை எல்லா வகுப்பிலும் தேசாபிமானிகளா யுள்ள பலர் இக்காலத்தில் ஓரளவு ஆதரித்துப் பேசுகின்றனர். அது தக்கதென்பதற்குக் காரணங்களும் இருக்கின்றன. ஆதலின் அதனை அத்துணைக் குற்றமென்று பாராட்டாமல் விட்டுவிடலாம். அறுத்துக் கட்டுதல் என்பது ஒருக்கால் மேல்நாடுகட்குப் பொருந்திய வழக்கமா யிருக்கலாமன்றி நம் நாட்டிற்குச் சிறிதும் உரியதன்று. பெரிதும் வெறுக்கத் தக்கதேயாகும். எனினும் அது குறித்தே அவர்களை வேறுயாரோ என இவர்கள் ஒதுக்கிவிடப் பார்ப்பது அவ்வளவு சரியன்று. அவர்களும் இன்னோர் துணைவரே. அவர்களிடமுள்ள அவ்வழக்கந்தான் தொன்றுதொட்டுள்ளதாகாது. இடையில் வந்ததேயாகும். இவர்கள் அவர்களிடம் கலந்து அத்தகைய வழக்கங்களையும், பிற குற்றங்களையும் திருத்துவதே கடனும். கணவனோடு உடன்கட்டை யேறிய மகளிரும் இக்குலத்தி லிருந்தனரென்பது புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுர சரித்திரங்களால் விளக்கமன்றோ? இனி, இவ்வகுப்பினர் போர் புரிவதில் மிக்க விருப்பமுடையர். வீரம், அஞ்சாமை, தாராளம், அடைக்கலம் புகுந்தாரைப் பாதுகாத்தல் என்பன இவர்கட்குச் சிறப்பாக உரிய குணங்களாம். எங்கோ பெரிய இடங்களில் இரண்டொரு தவறு நேர்ந்திருப்பின் அதனை இங்கே எடுத்துக்கொள்ள லாகாது. '1656-ல் இவர்களை மேற்பார்த்து வந்த திருச்சிராப்பள்ளி நாய்க்கர்

(வைசிராய்) ஆன குப்பாண்டி யென்பவர் கந்தலூருக்குச் சென்று அங்குள்ள பாதிரியைப் பயமுறுத்திப் பணங் கேட்டபொழுது, அப்பாதிரி கள்ளர்களின் பாதுகாவலில் இருந்ததனால் அவர்களுக்கும் குப்பாண்டி நாய்க்கருக்கும் பெரிய சண்டை யுண்டாயிற்று' என்று ரெவரெண்டு காஸ்டெட்ஸ் கூறியிருக்கின்றார். 1745-ல் முராரிராவுக்குக்கீழ் மகாராட்டிரர் படையெடுத்த பொழுது ஆவூரிலுள்ள பாதிரிகளும், மற்றைய கிறிஸ்தவர்களும் கூனம்பட்டியில் அடைக்கலம் புகுந்தனர் என்று தெரிகிறது. இங்ஙனம் பலவுள. அடைக்கலம் புக்காரைப் பாதுகாப்பதில் தம்முயிரையும் பொருட்படுத்தாப் பெருந்தன்மை வாய்ந்தவர் இக்குலத்தினரென்பது துணிபு.

இவர்களில் பலர் சைவமதத்தையும், சிலர் வைணவமதத்தையும் தழுவினோராவர். பாண்டிநாட்டுக் கள்ளர்களைப்பற்றி எழுதிய ஒருவர் 'இவர்கள் சைவமதத்தினரேயாயினும், இவர்கள் முக்கியமாய்க் கொண்டாடும் தெய்வம் அழகர்' என்றனர். அஃது உண்மையென்பதைக் கள்ளழகர் என்னும் பெயரே வலியுறுத்தும். முருகக் கடவுள்பால் இவர்கள் மிக்க அன்புடையவர்கள். சைவர்களும் வைணவர்களும் ஒருவர் வீட்டில் ஒருவர் கல்யாணஞ் செய்துகொள்வதுண்டு.

இனி, இவர்களது தற்கால நிலைமையை நோக்குவோம். இவ்வகுப்பினரில் ஓர் அரசர் இருக்கின்றனர். பல சமீன்தார்கள் இருக்கின்றனர். ஆயிரவேலி நிலக்காரர்கள் உள்ளனர். உத்தியோகத்தர் (போலீசு டிப்டி கமிஷனர், போஸ்டல் சூபரிண்டெண்ட், தாசில்தார் சப்மாஜிஸ்ட்ரேட்) சிலர் உளர். வக்கீல் சிலர் உண்டு. சென்னை இராஜதானிக் காலேஜில் தத்துவ சாத்திர ஆசிரியராயும், வேறு

காலேஜ், ஹைஸ்கூல்களில் தமிழாசிரியர் முதலானோராயும் சிலர் இருக்கின்றனர். மற்றும் இவர்களில் சட்டசபை அங்கத்தினர் இருக்கின்றனர். தாலூகா போர்டு, ஜில்லா போர்டு, முனிசிபாலிட்டிகளில் தலைவர், உதவித்தலைவர், உறுப்பினராகச் சிலர் இருக்கின்றனர். ராவ் பகதூர், திவான்பகதூர் முதலிய பட்டங்களும்பெற்றிருக்கின்றனர். இருப்பினும் என்? இதுகொண்டு இவ்வகுப்பே நல்ல நிலைமையில் இருப்பதாகக் கூறிவிடலாகுமோ? இவ் வகுப்பின் இப்பொழுதைய நிலைமை பெரிதும் இரங்கத்தக்க தொன்றும். இவர்களில் ஏறக்குறைய நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து பேர் வரையில் தங்கள் சொத்தில் முக்காற் பாகத்திற்கு அதிகமாகவே யிழந்துவிட்டனர். சிலர் முற்றிலுமே பொருளை யிழந்து வாழ்க்கையை நடத்தமுடியாது தத்தளிக்கின்றனர். உலகத்திலே தாங்களும் மக்கட் பிறப்பினரென்று வெளித்தோற்ற மாத்திரத்திலாவது காட்டிக்கொள்ள முடியாத இழிந்த நிலைமைக்குப் பலர் வந்துவிட்டனர். வம்பு வழக்குகளினாலே பலர் பொருளிழந்தனர். வீண் ஆடம்பரங்களினாலே பலருடைய பொருள் போயிற்று. மதுபான முதலிய தீய பழக்கங்களினாலும் பலர் தொலைந்தனர். அந்தோ! இழிந்த மாக்களும் மறைந்து குடிக்கும் இயல்புடைத்தா யிருந்த மதுவை இப்பொழுது பெரிய மனிதரென்று சொல்லிக்கொள்வோரெல்லாம் வெளிப்படையாகக் குடித்துவிட்டுப் புரள ஆரம்பித்துவிட்டனர். இது கலியின் கொடுமையே போலும்!

இங்ஙனம் பொருள் இழந்தனர். பொலிவழிந்தனர். மதி யிழந்தனர். வலி யழிந்தனர். வறுமையுற்றனர். பெருமையற்றனர். இவர்கள் படும் துன்பத்திற்கும்

பரிபவத்திற்கும் ஓர் எல்லை யில்லை. இவற்றுக்கெல்லாம் பொறுப்பாளர் யாவர்? பொதுவாக இந்நாட்டு மக்கள் அரசாங்கத்திலோ வெளியிலோ சில பதவிகளும் பெருமைகளும் அடைந்து விடுவார்களானால் எளிய மக்களின் நிலைமை அவர்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படுவதில்லை. கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்ற எண்ணமே யில்லாமல் எளியவர்களுக்கு எவ்வளவு துன்பமுஞ் செய்யப் பின்வாங்க மாட்டார்கள். ஒரு தனி மனிதனை யெடுத்துப் பார்க்கினும், ஒரு கூட்டத்தை எடுத்துப் பார்க்கினும் எங்கும் பிறரை அமிழ்த்திவிட வேண்டுமென்ற எண்ணமே மேலிட் டிருப்பதைக் காணலாகும். பல ஆண்டுகளாகப் பல பெரியோர்கள் தேச முன்னேற்றமே கருதி உழைத்து வந்தாராயினும் தேசம் அடிப்படையில் எவ்வளவு சீர்கேடாயிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ள முடியாமற் போய்விட்டது. இந்தியா என்கிற கட்டிடத்தின் அடிப்படையைப் பழுது பார்ப்பதற்கு இன்னும் பலர் பலகாலம் உழைக்க வேண்டுமெனத் தோன்றுகிறது. பொதுவில் தேசத்தையே குறிப்பாகக்கொண்டு உழைக்க முடியாதவர்கள் தாழ்நிலை யடைந்துள்ள ஒரு சமூகத்தின் பொருட்டாவது உழைக்கவேண்டும். அதுவும் தேச உழைப்பே யாகும். இனி, கள்ளர் வகுப்பினர்க்குப் பிறர் புரிந்த அல்லது புரிகின்ற நன்மை தீமைகளை விடுத்து, இவ்வகுப்பிலே பெரிய மனிதர்களா யுள்ளோர் என்ன நன்மை செய்திருக்கின்றார்களென்று கேட்போம். அவர்களில் ஒரு அரசர் இருந்தால் என்? பல ஜமீன்றார்கள் இருப்பின் என்? பெரும் பணக்காரரும் நிலக்காரரும் இருந்து என்? தம் எளிய வகுப்பினரது முன்னேற்றத்திற்கு அவர்கள் யாது உதவி புரிந்திருக்கின்றனர்? இது

காரும் ஒருதவியும் செய்யவேயில்லை. தம் வகுப்பினர் இவ்வித இழிந்த நிலைமை யடைந்திருப்பது அவர்கள் மனத்தில் சற்றேனும் உறுத்தவே யில்லை. அதனாலன்றோ இவ்வளவு பரிபவத்திற்கு அவர்கள் ஆளாகவேண்டியிருந்தது? மதுரைப் பக்கத்திலிருந்த இழிவு பெரிய மனிதர்கள் இருக்கும் தஞ்சைப் பக்கத்திலும் எட்டிப் பார்க்கத் தொடங்கிவிட்டது. இனியேனும் அவர்கள் உறக்கத்தினின்றெழுந்து வேலை செய்வார்களா?

ஒரு தீமையினின்றும் நன்மையுண்டாகும் என்னும் விதிப்படி மதுரைப் பக்கத்துக் கள்ளர் வகுப்பினர் முன் பல துன்பங்களுக்கு ஆளாயினும் இப்பொழுது சில திருத்தமும் நன்மையும் அடைந்துவருகின்றன வென்பது ஒருவாறு ஆறுதலளிக்கக் கூடியதாகும். அங்கே பல பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன. அவர்கட்குக் கைத்தொழில்களும் கற்பிக்கப் படுகின்றன. விவசாயமும், கைத்தொழிலும் நல்ல பயனளித்து வருகின்றன. கடவுள் திருவருளால் கூடிய விரைவில் அவர்கள் நன்னிலையடைவர் என எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. சோணாட்டிலோ அத்தகைய முயற்சி ஒன்றும் இல்லை. எனினும், இந்திர குலாதிபர் சங்கம் ஏற்படுத்தி நடத்திய இராஜாளியாரவர்கள் காலஞ்சென்ற பின்பு, தஞ்சையில் 'கள்ளர் மகா சங்கம்' என ஒன்று ஏற்பட்டு நடந்துவருவது இப்பக்கத்திலும் ஓர் முயற்சி தோன்றியுள தென்பதைக் காட்டுகிறது. இச்சங்கமானது பலருடைய ஒற்றுமையும்பெற்று ஊக்கத்துடன் முறைப்படி உழைத்து வருமாயின் இதனால் பல நன்மை யுண்டாகக்கூடும். பாப்பா நாடு இளைய ஜமீன்றார் திருவாளர் P. S. இராமலிங்கசாமி விஜயதேவர் அவர்கள் இச்சங்கத்தின் அமைச்சராகவிருந்து வகுப்பு

முன்னேற்றம் கருதி ஊக்கத்துடன் உழைப்பவராகக் காணப்படுகின்றனர்.

இனி, இவ்வகுப்பினர் மேற்கொள்ளவேண்டிய முயற்சி வகைகளையும், சீர்திருத்தங்களையும் கூறுமுன், இவர்கள் கல்வியில் எவ்வளவு பிற்போக்கடைந்துள்ளார்கள் என்பதனைக் காட்டுதும்.

1921- வருடம் எடுத்த கணக்குப்படி கள்ளர்களின் ஜனத்தொகை.

ஜில்லா.	ஆண்.	பெண்.
தஞ்சாவூர்	99671	108018
திருச்சிராப்பள்ளி	13081	14345
புதுக்கோட்டை	24432	26679
மதுரை	94205	92527
இராமநாதபுரம்	20543	24864
திருநெல்வேலி	6115	6468

	மொத்தத் தொகை.	படித்தவர்கள்.	ஆங்கிலம் படித்தவர்கள்.
ஆண்.	259,428	42223	988
பெண்.	274,544	1442	23
	533,972	43665	1011

இங்கே குறிப்பிட்ட இடங்களிலன்றி, தென் திருவாங்கூர், கொழும்பு, இரங்கூன் முதலிய இடங்களில் இவர்கள் மிகுதியாக இருக்கின்றனரெனத் தெரிகிறது. இரங்கூனில் இவர்கள் 'இந்திரகுல மகாஜன சங்கம்' என ஓர் சங்கமும் ஏற்படுத்தி நடத்தி வருகிறார்கள். மொத்தத்தில் இவர்கள் தொகை பத்து லட்சத்துக்கு மேலாகக் கூடும். நிற்க.

இங்கே குறிப்பிட்ட கணிதப்படி இவர்கள் கல்வியில் எவ்வளவு கீழ் நிலையில் இருக்கின்றனரென்று பாருங்கள். மனிதராய்ப் பிறந்திருப்பினும் கல்வியில்லாதவர் விலங்குகளுக்கு ஒப்பாவாரென்றும், கற்றவரே கண்ணுடையர் கல்லாதவர் முகத்திலே புண்ணுடையரென்றும் ஆன்றோர் கூறியிருப்பவற்றி லிருந்து கல்வியின் உயர்வும், கல்லாமையின் இழிவும் நன்கு விளங்குமன்றோ? இம்மை மறுமை வீடு என்னும் மும்மையும் பயப்பதாய், தளர்ந்தழியுதவுவதாய், நல்லிசை பயப்பதாய், எழுமையும் தொடர்ந்து இன்பமளிப்பதாய் உள்ள கல்வியினும் மக்கள் பெறற்பாலதாகிய பேறுயாதுளது? இத்தகைய கல்வியில் இவர்கள் மிகவும் பின்னடைந் திருக்கிறார்கள் என்றால் இவர்களுக்கு வேறு என்ன பெருமையுண்டென்று சொல்லக்கூடும்? இவ்வாற்றால் இவர்கள் முதலிற் செய்யற்பாலது தம்மில் கல்வியை வளர்ப்பதேயாகும். தஞ்சையிலுள்ள கள்ளர் மகா சங்கத்தினர் பற்பல இடங்கட்கும் புலவர்களையனுப்பிப் பிரசங்கங்கள் செய்வித்தும், துண்டுப்பத்திரங்கள் வெளியிட்டும் யாவர்க்கும் கல்வியில் ஆர்வத்தை யுண்டாக்கி, நல்லொழுக்கத்திற் றிருப்புதல்வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களும், உணவுவிடுதி (ஹாஸ்டல்)களும் ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். கல்லூரி (ஹைஸ்கூல், காலேஜ்) களில் படிக்கும் எளிய மாணவர்களுக்கும், திறமையுடையோருக்கும் உதவிச்சம்பளமும், பரிசுகளும் கொடுத்து ஊக்குதல் வேண்டும்

மற்றும் இவ்வகுப்பினர் யாவரும் கல்வியில் விருப்பமுடையவர்களாய்த் தம் பிள்ளைகட்கு எவ்விதத்திலும் கல்வி கற்பித்தல் வேண்டும்.

'தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்'

என்று, கல்வி யொன்றைத்தானே மக்களுக்குத் தேடித் தர வேண்டுமெனத் திருவள்ளுவர் கூறிவைத்தார். கல்வியின் பிற பயன்களையெல்லாம் அறியாவிட்டாலும், ஒரு மனிதனாவது ஒரு கூட்டமாவது கல்வியினாற்றான் உலகத்தில் நாகரிகமாய் வாழமுடியும் என்பதையும், கல்வியில்லாத மனிதன் அல்லது கூட்டம் ஒரு காலத்தில் மற்றையோர்க்கு அடிமையாய்ப்போக நேரிடும் என்பதையும் சிந்தித்தாவது தம் மக்களுக்கு அழியாப் பொருளாகிய கல்வியைத் தேடிவைப்பார்களாக. இனிக் கள்ளர் நாடுகளில் ஓர் ஊரிலாவது பள்ளிக்கூடம் இல்லாதிருத்தல் கூடாது ஒரு பிள்ளையாவது படிக்காமல் இருத்தல் கூடாது என்று பெற்றோர்களும், பெரியோர்களும் உறுதி செய்துகொள்வார்களாயின் சில ஆண்டுகளில் இவ்வகுப்பு வியக்கத்தக்க விதமாக மேன்மை யடைந்துவிடும். இவ்வகுப்பினர்க்கு இயல்பிலே கூரிய அறிவும், மேற்கொண்டதைச் சாதிக்கும் உறுதியும் உண்டு. இத்தகையோர் கல்வியை மேற்கொண்டால் உலகிற்கே பெரிய நன்மை யுண்டு.

இனி இவ்வகுப்பினரில் மதுவுண்டல் என்னும் தீய வழக்கமுடையோர் இருப்பின் அஃது எவ்வளவு இழிவானது என்பதை யுணர்ந்து இனியேனும் அவர்கள் அதைக் கைவிடுவார்களாக. மதுவுண்போரை மிக இழிந்தவரென மதித்து, மற்றையோர் அவர்களோடு எவ்வித சம்பந்தமும் வைத்துக்கொள்ளா திருப்பின் அவர்கள் விரைவில் திருந்துதற்கு இடனுண்டு. களவுத்தொழில் செய்வார் யாவரேயாயினும் அவர்களை அரசாங்கத்தின

ரிடம் பிடித்துத் தருவார்களாயின் இவர்கள் தம் வகுப்பிற்கு எவ்வளவோ நன்மை செய்தவர்களாவர்.

இவர்கள் பெரும்பாலும் நிலக்காரர்களாதலின் உழவுத் தொழிலில் மிக்க கருத்தும் ஊக்கமும் உடையராதல் வேண்டும். 'மேழிச் செல்வம் கோழைபடாது' என்பது அமுதவாக்கன்றோ? இந்நாட்டில் இவர்கள் வேறு எவ்வித கைத்தொழிலும் இல்லாதவர்களாகவே யிருக்கின்றனர். ஒரு பெரிய சமூகம் இவ்வாறிருப்பது சிறிதும் சரியன்று. இது நாட்டின் நலத்தையே தடைப்படுத்தக் கூடியதாகும். ஆதலின் இவர்கள் தத்தமக்கியைந்த யாதேனும் ஒரு கைத்தொழிலை மேற்கொள்ளவேண்டும். இவர்கள் ஒற்றுமையுடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், பண்டசாலைகளும் ஏற்படுத்திக் கொள்வார்களாயின் எவ்வளவோ நலமாக விருக்கும். கல்யாணம் முதலியவற்றில் அளவின்றிச் செய்யப்படும் ஆடம்பரச் செலவுகளைக் குறைத்தல் வேண்டும். அவற்றில் ஒரு சிறு பகுதியைக் கல்விக்கென்று சேர்த்துவைப்பின் மிகுந்த நன்மை பயக்கும். பொதுவில் யாவரும் ஒற்றுமையைப் பலப்படுத்தல் வேண்டும். ஒற்றுமைக் குறைவாலன்றோ இவர்கள் பொருளெல்லாம் அழிந்தொழிந்தன. எவ்வகை வழக்குகளையும் முன்போல் இவர்கள் தாமே தீர்த்துக் கொள்வார்களாயின் அளவு கடந்த நன்மையுண்டாகும். இனி, பல நாடுகளிலுமுள்ள இவ்வகுப்பினர் தம்மிற் கலந்து பழக்க வழக்கங்களை நாகரிக முறையில் திருத்திக்கொண்டு ஒற்றுமை பெறுதல் வேண்டும்.

நாம் இங்கே சொல்லியனவெல்லாம் உலகத்தில் பல வகுப்பினர் இப்பொழுது மேற்கொண்டு செய்வனவே.

ஒன்றும் புதிதன்று. செய்தற்கு அருமையானதுமன்று. ஒவ்வொரு வகுப்பினர் தங்கள் முன்னேற்றத்திற்கு எவ்வளவு பாடுபட்டு வருகின்றனர்? ஆந்திர நாட்டில் ரெட்டி வகுப்பினரும், மைசூர் நாட்டில் வொக்காலிகர் என்ற வகுப்பினரும் மிக உழைத்து வருகின்றனர். தமிழ் நாட்டில் நாடார் என்னும் சான்றார் வகுப்பினரைக் குறிப்பிடலாகும். இவர்கள் செய்துவரும் காரியங்கள் மிக வியக்கற்பாலனவாகும். இனி கள்ளர்கள் ஏனையெல்லா வகுப்பினரோடும் அன்பும், ஒற்றுமையும் உடையவராய்க் கலந்து வாழ்தல்வேண்டும். சில வகுப்பினர் சில பழக்கங்களினாலே தம்முடன் உணவு முதலியவற்றில் கலந்துகொள்ள முடியாதவராயிருப்பர். அத்தகைய இடங்களில் தாமும் தம் வகுப்பின் பெருமைக்குக் குறைவுண்டாகாதவாறு நடந்துகொள்ளல் வேண்டும். பொதுவில் உலகிலுள்ள மக்களெல்லாம் தமக்குச் சமமானவரென்றும் நண்பரென்றும் போற்றி யொழுகுதல்வேண்டும்.

இனி, இவர்களோடு ஓரினமாக எண்ணப்படுகின்ற மற்றை வகுப்பினரைக் குறித்தும் இங்கே சிறிது கூறுதல் பொருத்தமாகும் என நினைக்கின்றோம்.

கள்ளர்களைப் போன்றே மறவர் என்போரும் தமிழ் நாட்டில் ஓர் பெருங் குழுவினராவர். இராமநாதபுரம் சேதுபதி மன்னர் இவ்வகுப்பினரென்பதை யறிவோர் இவ்வகுப்பானது தொன்றுதொட்டு எவ்வளவு மேன்மை வாய்ந்துளதென்பதை உணரக்கூடும். சேதுபதிகளைப் போன்று தமிழை வளர்த்தோரும், புலவர்களை ஆதரித்தோரும், வள்ளன்மை சிறந்து விளங்கினோரும், எண்ணிறந்த அறங்களியற்றினோரும் உலகத்தில் யாவருளர்?

அன்றியும் இராமேச்சுரம் சென்று இறைவனை வழிபட்டு வருவோர் யாவரே யெனினும் அவர்கள் சேதுபதிகளையும் தரிசித்துவருவது தொன்றுதொட்ட வழக்கமாயிருப்பது அன்னோரது ஒப்பற்ற மாட்சியைப் புலப்படுத்துவதாகும். இராமநாதபுரத்தரசர் போன்றே செல்வத்திலும் பெருமையிலும சிறந்த சிவகங்கை மன்னரும் இவ்வகுப்பினரா வர். இவர்களேயன்றி, பாலவனத்தம், பாளையம்பட்டி, சிங்கம்பட்டி, கடம்பூர், ஊற்றுமலை, சேற்றூர், சொக்கம் பட்டி, ஊர்க்காடு, கொல்லங்கொண்டான் முதலிய பல சமீன்றூர்கள் இவ்வகுப்பினராக வுள்ளனர்.

அகம்படியரென்போரும் ஓர் பெருங் குழுவினரான தமிழ் மக்களாவர். இவர்களும் தொன்று தொட்டு உயர்ந்த நிலையில் இருந்து வந்திருக்கின்றனர். இவ்வகுப்பினரில் பெரு நிலமும், பெருஞ் செல்வமும் வாய்ந்தோர் அளவற்றவர்கள் இப்பொழுதும் இருக்கின்றனர்.

இம்மூன்று வகுப்பினரும் அஞ்சாமை, வீரம், ஈகை முதலிய குணங்களில் ஒரு பெற்றியே சிறந்து விளங்குவோராவர். மற்றும் பல தன்மைகளில் இவர்கள் ஒப்புமையுடையரா யிருக்கின்றனர். இம் மூன்று வகுப்பும் ஒவ்வொரு காலத்தில் கல்யாணம் முதலியவற்றாலும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தப்பட் டிருக்கின்றன. இவர்கள் எல்லோரும் ஒரே வகுப்பினர் என்ற உணர்ச்சி இப்பொழுதும் இருந்து வருகிறது. இவ்வுணர்ச்சிக்கு அறிகுறியாகச் சிற்சில இடங்களில் சங்கங்களும் ஏற்படுத்தி யிருக்கின்றனர். இவர்கள் மேன்மேலும் ஒருமையுற்றுப் பெருமை யெய்துவார்களாக. இவர்கள் பெருமையுறுவ தென்பதும், தமிழ் நாடு பெருமையுறுவ தென்பதும்

ஒன்றே; தனித்தமிழ் நாட்டிலுள்ள தனித்தமிழ்ப் பெருமக்கள் இவர்களாதலின். இவ்வுரிமையினாலே இவர்கள் தமிழ் மொழியைப் போற்றிப் புரந்து வருகின்றனர். மறவர் குலத்தோன்றலாய பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள் மதுரையில் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவினர். அக்குலத் தலைவர்களாகிய சேதுபதி மன்னர்கள் அதற்கும் தலைவர்களாக விருந்து பெரும் பொருளளித்து அதனை வளர்த்து வருகின்றார்கள். கள்ளர்குலத் தலைவர்களான புதுக்கோட்டை மன்னர்களும் அச்சங்கத்தின் புரவலர்களாக விருந்து சங்கப் பரீட்சையிற் றேறுவோர்க்குப் பொற்பதக்கமும், பொற்றோடாவும் பரிசிலளித்து வருகின்றார்கள். அகம்படிய குலச் சீரியரான இராதாகிருட்டின பிள்ளையவர்கள் கரந்தையில் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவினர். அவர் தமையனாராகிய திருவாளர் த. வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளை (பி.எ., பி.எல்.) அவர்கள் அச் சங்கத்திற்குத் தலைவராக விருந்து, பெரும் பொருளளித்து அதனைப் பேணி வருகின்றனர். இவ்வாற்றால் இப்பொழுதும இவர்கள் தமிழ் மொழிக்கு ஆதரவாக விருப்பது புலனாம். இற்றைநாள் பெரும்பாலும் தமிழ்மொழியைத் தாங்கி வருவோர் இவ்வகுப்பினர்களும், நாட்டுக்கோட்டை வணிகமாந்தரிற் சிலருமே யென்பது தேற்றம். எனினும் இவர்கள் தம் தாய் மொழியைப் புரப்பதில் இன்னம் மிகுதியான ஊக்கமெடுத்துக்கொள்ளக் கடமைப்பாடுடையர் என்பதனைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றோம். இனி, படையாட்சி வகுப்பினர் சிறந்த வீரர்களாயிருக்க வேண்டுமென்பது அப்பெயரானே அறியக்கிடக்கின்றது. இவ்வகுப்பிலும் அரியலூர், உடையார்பாளையம், சிவகிரி,

காபுரி, ஏழாயிரம்பண்ணை, முதலிய பல சமீன்களுள் ன. பல்லவ சம்பந்தமான சிற்சில பட்டப் பெயர்கள் இவர்கட்கும் வழங்குகின்றன. இவ்வகுப்பினரில் தமிழ்ப் புலமை வாய்ந்தோர் பலர் இப்பொழுதும் இருக்கின்றனர்.

இனி, வேளாளர்கள் தொன்றுதொட்டுச் செல்வத்திலும், வாய்மை, ஈகை முதலிய குணங்களிலும் மேம்பட்டவர்களென்பதும் பல நூல்களாலும் அறியக்கிடக்கின்றது. இவ்வகுப்பிலே கம்பர்போலும் பெரும் புலவர்களை ஆதரித்த வள்ளல்களும், சேக்கிழார்போலும் பெருமாண்புடைய பெருமக்களும் இருந்திருத்தலை நினைப்பின் நெஞ்சு உருகாநிற்கும். இவர்களில் பலர் அமைச்சுரிமை கைக்கொண்டு அரசபாரந் தாங்கி யிருக்கின்றனர். அதுபற்றிப் பல்லவராயர் முதலிய பட்டங்களும் உடையாராயிருந்திருக்கின்றனர். இதற்குச் சேக்கிழார் பெருமானையே சான்றாகக் கொள்ளலாகும். இப்பொழுது வேளாளரென்பார் ஒரு வகுப்பினர் என்று கூறமுடியாதபடி பல பிரிவினராக இருக்கின்றார்கள்.

இங்ஙனம் தமிழகத்திலுள்ள பல்வேறு வகுப்பினரையும் ஆராயுமிடத்து ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் பண்டு தொட்டுப் பெருமை வாய்ந்துளோர் என்றே வெளிப்படுதலின் அவர்கள் எல்லோரும் தம் பண்டைப் பெருமையை நினைவுகூர்ந்து, மீட்டும் அப்பெருமையை நிலைநிறுத்துதற் பொருட்டு ஊக்கத்துடன் உழைப்பார்களாக. தாம் இப்பொழுது பல பிரிவினராக இருப்பினும் தாமெல்லாம் தமிழ்த்தாயின் மக்களாகிய ஒரே இனத்தவரென்னும் உண்மை யுணர்ந்து யாவரும் அன்பும் ஒற்றுமை யுணர்ச்சியும் உடையராவராக. எவரையும் சிறியரென்று இகழா

திருப்பாராக. கருணையங் கடலாகிய இறைவன் இ கட்கு எல்லா அறிவாற்றலையும் தந்து இந் நாட்டினை பாதுகாப்பானாக. எங்கும் அவன் புகழே மிகுதல் வே டும். மன்னுயிரெல்லாம் இன்புற்று வாழ்தல் வேண்டு

———

